

ΤΕΙ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

ΣΧΟΛΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

ΤΜΗΜΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ / ΜΕΣΟΛΟΓΓΙ

Πτυχιακή εργασία

**Ο ΑΚΤΙΒΙΣΜΟΣ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ ΚΑΙ ΤΗΝ
ΕΛΛΑΔΑ ΤΟΥ 21^{ΟΥ} ΑΙΩΝΑ. ΜΟΡΦΕΣ,
ΔΡΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ**

Ιωάννα Καρέλη

Επιβλέπων καθηγητής
Στραβοσκούφης Αθανάσιος

Μεσολόγγι 2018

Η έγκριση της πτυχιακής εργασίας από το Τμήμα Διοίκησης Επιχειρήσεων/Μεσολογίου του ΤΕΙ Δυτικής Ελλάδας δεν υποδηλώνει απαραίτητως και αποδοχή των απόψεων του συγγραφέα εκ μέρους του Τμήματος.

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Ο ακτιβισμός συχνά γίνεται με πλήρη απασχόληση, ως μέρος της κύριας δραστηριότητας ενός οργανισμού. Πολλές οργανώσεις στον κλάδο του ακτιβισμού είναι είτε μη κερδοσκοπικές οργανώσεις είτε μη κυβερνητικές οργανώσεις. Σκοπός της παρούσας εργασίας είναι η βιβλιογραφική ανασκόπηση και η ερευνητική προσέγγιση της έννοιας του εθελοντισμού. Για την υλοποίηση της μελέτης χρησιμοποιήθηκε δομημένο ερωτηματολόγιο ποιοτικής έρευνας το οποίο δημιουργήθηκε μέσα από τη μελέτη της εγχώριας και διεθνούς βιβλιογραφίας.

Λέξεις κλειδιά: ακτιβισμός, ακτιβιστική οργάνωση, προάσπιση δικαιωμάτων , σπισισμός

ABSTRACT

Activism is often done on a full-time basis as part of an organization's main activity. Many organizations in the field of activism are either non-profit organizations or non-governmental organizations. The aim of this paper is the bibliographic review and the research approach of the concept of volunteering. A structured questionnaire of qualitative research was developed to implement the study, which was created through the study of the domestic and international literature.

Key words: activism, activist organization, defense of rights, spriso

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η έννοια του ακτιβισμού προσδιορίζει την προσπάθεια ανάπτυξης της ισότητας και της ποιοτικής βελτίωσης στους κόλπους της κοινωνίας. Παρουσιάζεται σε πολλές μορφές και χαρακτηρίζει κάθε στάση με την οποία επιχειρείται η ανθρωπιστική μεταρρύθμιση με σκοπό την αλτρουιστική προσφορά βοήθειας. Ο όρος ίδιος ακτιβιστής είναι αμφισβητήσιμος, καθώς αυτό που αποτελεί ακτιβιστή και ποιες ενέργειες μπορούν να οριστούν ως ακτιβισμός συχνά αμφισβητούνται.

Ο ακτιβισμός μπορεί να λάβει πολλές μορφές και μπορεί να εμφανιστεί σε διάφορους οικονομικούς, πολιτικούς, κοινωνικούς και εργασιακούς χώρους. Μπορεί να πάρει τη μορφή άμεσης δράσης που αναλαμβάνει την πολιτική ανυπακοή, τις διαμαρτυρίες, τα επαγγέλματα, τις εκστρατείες, τα μποϊκοτάζ και τις διαδηλώσεις μέσω πιο συμβατικού ακτιβισμού, όπως η άσκηση πίεσης, η σύνταξη επιστολών, ο ακτιβιστής του διαδικτύου, οι αναφορές και οι συνεδριάσεις.

Στο πρώτο κεφάλαιο της παρούσας εργασίας παρουσιάζεται ο ορισμός και οι τύποι του ακτιβισμού, η δράση και οι στρατηγικές προώθησης των αταβιστικών οργανώσεων. Στο δεύτερο κεφάλαιο αναπτύσσεται η οργάνωση και η ηγεσία του ακτιβισμού, οι αρχές και οι εντατικοποίηση της διαμαρτυρίας των ακτιβιστών. Στο τρίτο κεφάλαιο παρουσιάζονται οι κυριότερες ακτιβιστικές οργανώσεις, η δράση τους και μια μικρή αναδρομή στις κατευθύνσεις λειτουργίας τους. Στο τέταρτο κεφάλαιο παρουσιάζεται η δράση του ακτιβισμού στην Ελλάδα, η φιλοσοφία του σπισισμού και δύο βασικές οργανώσεις σπισισμοί το μέτωπο απελευθέρωσης των ζώων (αντισπισιστική δράση) και η 269 life Greece. Τέλος στο πέμπτο κεφάλαιο παρουσιάζεται η μεθοδολογία των συνεντεύξεων και η ακριβής παράθεση των απόψεων το ακτιβιστών που έλαβαν μέρος στη διαδικασία.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΕΡΙΛΗΨΗ	1
ABSTRACT.....	5
ΕΙΣΑΓΩΓΗ.....	6
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1	9
ΑΚΤΙΒΙΣΜΟΣ.....	9
1.1 ΟΡΙΣΜΟΣ.....	9
1.2 ΤΥΠΟΙ ΑΚΤΙΒΙΣΜΟΥ.....	9
1.3 ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΑΚΤΙΒΙΣΜΟΥ.....	12
1.4 ΑΚΤΙΒΙΣΤΙΚΗ ΔΡΑΣΗ ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΛΛΑΓΗ.....	13
1.5 ΤΥΠΟΙ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΩΝ ΑΛΛΑΓΩΝ.....	14
1.6 Ο ΑΚΤΙΒΙΣΜΟΣ ΩΣ ΕΡΓΑΛΕΙΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΗ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ	15
1.6 ΑΚΤΙΒΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ.....	17
1.7 ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΕΣ ΑΚΤΙΒΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ.....	20
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2.....	23
ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΗΓΕΣΙΑ ΑΚΤΙΒΙΣΜΟΥ.....	23
2.1 ΑΚΤΙΒΙΣΤΕΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΛΛΑΓΗΣ.....	23
2.2 ΚΑΤΕΥΘΥΝΤΗΡΙΕΣ ΑΡΧΕΣ	25
2.3 Η ΠΛΑΙΣΙΩΣΗ ΤΩΝ ΔΙΑΔΟΧΙΚΩΝ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΕΩΝ ΤΗΣ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑΣ..	26
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3.....	29
ΑΚΤΙΒΙΣΤΙΚΕΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ	29
3.1 ΔΙΕΘΝΗΣ ΑΜΝΗΣΤΙΑ.....	29
3.2 NYC SOCIALIST	33
3.3 BRAD LANDER.....	33
3.4 ROBERT RAUSCHENBERG FOUNDATION	34
3.5 MN ACTIVIST	34
3.6 Η RECLAIM.....	35
3.7 RAINN.....	40
3.8 ΔΙΑΣΗΜΕΣ ΔΡΑΣΕΙΣ ΑΚΤΙΒΙΣΤΩΝ	40
3.9 ACTIONAID.....	41
3.11 WWF	45
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4.....	48

Ο ΑΚΤΙΒΙΣΜΟΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ	48
4.1 ΕΙΣΑΓΩΓΗ	48
4.2 ΣΠΙΣΙΣΜΟΣ	48
4.2.1 ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ ΤΟΥ ΟΡΟΥ.....	49
4.2.2 ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ ΤΟΥ ΣΠΙΣΙΣΜΟΥ	50
4.3 ΑΚΤΙΒΙΣΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ: ΤΟ ΜΕΤΩΠΟ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗΣ ΤΩΝ ΖΩΩΝ (ΑΝΤΙΣΠΙΣΙΣΤΙΚΗ ΔΡΑΣΗ)	54
4.4 ΑΚΤΙΒΙΣΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ «ΑΡΡΩΣΤΙΑ ΤΟΥ ΚΡΕΑΤΟΣ»	54
4.5 ΑΚΤΙΒΙΣΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ 269 LIFE GREECE	55
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5.....	56
ΈΡΕΥΝΑ	56
ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ	64
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ	65

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

ΑΚΤΙΒΙΣΜΟΣ

1.1 ΟΡΙΣΜΟΣ

Ο ακτιβισμός αποτελείται από προσπάθειες για την προώθηση, την παρεμπόδιση ή την κατεύθυνση κοινωνικής, πολιτικής, οικονομικής ή περιβαλλοντικής μεταρρύθμισης ή στάσης με την επιθυμία να βελτιωθεί η κοινωνία. Οι μορφές ακτιβισμού κυμαίνονται από τη σύνταξη επιστολών σε εφημερίδες ή πολιτικούς, την πολιτική εκστρατεία, τον οικονομικό ακτιβισμό, όπως τα μποϊκοτάζ ή κατά προτίμηση τις επιχειρήσεις, τις διαδηλώσεις, τις πορείες του δρόμου, τις απεργίες, τις κάθειρξη και τις απεργίες πείνας (Schuler, 2008).

Πολλοί άνθρωποι μπορούν να χαρακτηριστούν ως ακτιβιστές και πολλές πράξεις μπορούν να ερμηνευτούν ως ακτιβισμός, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι όλος ο ακτιβισμός διεξάγεται από ακτιβιστές. Μπορεί κανείς να εκφράσει τον ακτιβισμό μέσω διαφόρων μορφών τέχνης. Οι καθημερινές πράξεις διαμαρτυρίας, όπως η μη αγοράζοντας ρούχα από μια συγκεκριμένη εταιρεία ένδυσης επειδή εκμεταλλεύονται τους εργαζόμενους, είναι μια άλλη μορφή ακτιβισμού. Η έρευνα έχει αρχίσει να διερευνά τον τρόπο με τον οποίο οι ακτιβιστικές ομάδες χρησιμοποιούν τα κοινωνικά μέσα για να διευκολύνουν την εμπλοκή των πολιτών και τη συλλογική δράση (Sliwinski, 2016).

1.2 ΤΥΠΟΙ ΑΚΤΙΒΙΣΜΟΥ

Ο ακτιβισμός έχει τρία ξεχωριστά σκέλη που πολύ συχνά επικαλύπτονται και διασταυρώνονται μεταξύ τους.

1) Ζήτηση λύσεων στα σύγχρονα προβλήματα με τη λήψη αντιφατικών στάσεων στις πολιτικές mainstream.

Αυτός είναι ο τύπος της ακτιβιστικής εκστρατείας που περιλαμβάνει διαμαρτυρίες, απεργίες, διαδηλώσεις κλπ. Έχουν καίρια σημασία για αυτό το είδος ακτιβισμού είναι ότι είναι καθοδηγούμενη από τη ζήτηση με στόχο την αλλαγή πολιτικής, πρακτικής ή πράξεων. Αυτό το είδος δράσης συχνά

λαμβάνει τη μορφή βραχυπρόθεσμων ενεργειών, αλλά μπορεί επίσης να είναι και μακροπρόθεσμες διαρκείς εκστρατείες.

2) Η ανάληψη ενεργειών που εκδηλώνεται μέσω της δημιουργίας εναλλακτικών λύσεων στο κυρίαρχο σύστημα μέσω της δημιουργίας νέων τρόπων κοινωνικής συμπεριφοράς.

Το κλειδί για αυτό το είδος ακτιβισμού είναι η δημιουργία νέων δομών και εναλλακτικών λύσεων μέσα στην κοινωνία, συχνά με την ελπίδα ότι θα οδηγήσουν ως παράδειγμα που άλλοι θα μιμούνται και θα αναπτύσσονται. Συχνά ασχολείται με τρόπους διαβίωσης και κάλυψης των αναγκών των ανθρώπων, όπως η στέγαση, η διατροφή και η εκπαίδευση.

Παραδείγματα αυτού του γεγονότος είναι οι συνεταιρισμοί στέγασης και τροφίμων, τα κοινωνικά κέντρα, οι συνεταιρισμοί των εργαζομένων, οι νέοι ηλικιωμένοι ταξιδιώτες, οι καταλήψεις κλπ. Αυτό το είδος ακτιβισμού συχνά εκτελείται από κολεκτίβες ανθρώπων για μεγάλες χρονικές περιόδους, αν και αυτό δεν συμβαίνει πάντα (Schuler, 2008).

3) Επαναστατικός ακτιβισμός που ασχολείται με τη θεμελιώδη αλλαγή της κοινωνίας και των μεγάλων θεσμών της.

Αυτό το είδος ακτιβισμού επιδιώκει να αλλάξει θεμελιωδώς το κυρίαρχο σύστημα σε ένα νέο τρόπο ζωής και δεν ασχολείται ιδιαίτερα με τις μεταρρυθμίσεις και τις αποσπασματικές αλλαγές μακροπρόθεσμα.

Δεν είναι ασυνήθιστο να επικαλύπτονται αυτοί οι τύποι ακτιβισμού και ενίοτε στο πλαίσιο της ίδιας καμπάνιας. Για παράδειγμα, μια αναρχική ομάδα μπορεί να επιθυμεί να δει την καταστροφή του καπιταλισμού και θα εργαστεί προς αυτή την κατεύθυνση. Μπορούν επίσης να διαχειρίζονται κοινωνικά κέντρα ή συνεταιρισμούς τροφίμων και να διαμαρτύρονται για αλλαγές στις πολιτικές που επηρεάζουν επί του παρόντος τη ζωή τους (Sliwinski, 2016).

Υπάρχουν πολλοί που πιστεύουν ότι ο καπιταλισμός είναι το κύριο θέμα που κυριαρχεί στον ακτιβισμό σήμερα και ότι είναι η αιτία πολλών από τα ζητήματα που οι ομάδες προωθούν. Αυτό μπορεί να θεωρηθεί αληθινό ανάλογα με τις πολιτικές σας κλίσεις, αν και θα ήταν δύσκολο να αρνηθεί κανείς ότι το κίνητρο

κέρδους και η προσπάθεια για ατέρμονη ανάπτυξη δεν επηρέασαν τον κόσμο και τους περισσότερους κατοίκους του. Αν ο στόχος μας είναι η ανατροπή του καπιταλισμού και η αντικατάστασή του από ένα πιο βιώσιμο σύστημα, αυτό εγείρει πραγματικά ερωτήματα σχετικά με τον τρόπο λειτουργίας της κοινωνίας, τηρώντας παράλληλα πιο δίκαιες αρχές. Αναμφίβολα, αυτό μπορεί να είναι ο σημαντικότερος ρόλος του ακτιβισμού στο μέλλον.

Αυτό το κίνημα δεν είναι πάντα ανοικτά πολιτικό και συχνά μπορεί να επικεντρωθεί σε μεμονωμένα ζητήματα, αλλά συχνά αυτά τα ενιαία ζητήματα έχουν ένα ευρύτερο πλαίσιο που συνδέεται με την ανισότητα και τις νεοφιλελεύθερες καπιταλιστικές οικονομίες. Αυτό δεν σημαίνει ότι όλα τα ζητήματα προκαλούνται ρητώς από την οικονομική ανισότητα, καθώς άλλα ζητήματα μπορούν επίσης να προκαλέσουν προβλήματα, αλλά όλο και περισσότερο γίνεται φανερό ότι πολλά από τα προβλήματά μας προέρχονται από την ανισότητα και την εντατικοποίηση που προκαλεί το καπιταλιστικό σύστημα.

4) Ειδικές μορφές ακτιβισμού / κοινωνικών κινήσεων

Υπάρχει επίσης κοινοτικός ακτιβισμός που περιλαμβάνει πράγματα όπως η δημιουργία κοινωνικών κέντρων, συνεταιρισμών τροφίμων, συνεταιρισμών στέγασης, η οικοδόμηση κοινοτήτων που διοργανώνουν εκδηλώσεις και την προώθηση εναλλακτικών ιδεών. Από την άποψη των πολλών θεμάτων που απασχολούν τους ανθρώπους στα κοινωνικά κινήματα, μπορούν να χαρακτηριστούν ως θέματα περιβαλλοντικής / οικολογικής βιωσιμότητας ή κοινωνικής δικαιοσύνης. Ο ακτιβισμός είναι ποικίλος και ποικίλος, αλλά τα αιτήματά του συχνά έχουν υποκείμενα γενικά θέματα ισότητας και σεβασμού (Schuler, 2008).

Κάνουμε ακτιβισμό όταν :

1. Τηρούμε τα όρια της δικής μας προσωπικότητας και περιφρορούμε τα δικαιώματά μας.
2. Δεν καταπατούμε τα δικαιώματα άλλων με τις πράξεις μας και τα λόγια μας.

3. Δεν διαπράττουμε πράξεις ρατσισμού προς οποιονδήποτε αλλά ούτε και προς τον εαυτό μας.
4. Δεν αγνοούμε ή συγχωρούμε οποιαδήποτε αδικία ή καταπάτηση ανθρωπίνου δικαιώματος οποιουδήποτε κοινωνικού συνόλου, είτε πλειοψηφίας είτε μειοψηφίας, για χάρη αποφυγής θυμού ή φασαρίας.
5. Προσφέρουμε βοήθεια όταν μας ζητείται κρίνοντας αντικειμενικά τον κάλλιστο τρόπο να το πράξουμε.
6. Έχουμε ακριβώς τα ίδια μέτρα και ίδια σταθμά και για τον εαυτό μας και για τους άλλους.

1.3 ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΑΚΤΙΒΙΣΜΟΥ

Ο όρος βιομηχανία ακτιβισμού χρησιμοποιείται συχνά για να αναφερθεί σε εξωτερικές πράξεις συγκέντρωσης κεφαλαίων. Ωστόσο, οι οργανώσεις ακτιβιστών ασχολούνται και με άλλες δραστηριότητες. Η άσκηση πίεσης ή η επιρροή των αποφάσεων της κυβέρνησης είναι μια άλλη τακτική ακτιβιστών. Πολλές ομάδες, περιλαμβανομένων των νομικών εταιρειών, έχουν ορίσει προσωπικό που τους έχει ανατεθεί ειδικά για σκοπούς άσκησης πίεσης. Στις Ηνωμένες Πολιτείες, η άσκηση πίεσης ρυθμίζεται από την ομοσπονδιακή κυβέρνηση.

Πολλά κυβερνητικά συστήματα ενθαρρύνουν τη δημόσια υποστήριξη μη κερδοσκοπικών οργανισμών, παρέχοντας διάφορες μορφές φορολογικών ελαφρύνσεων για δωρεές σε φιλανθρωπικές οργανώσεις. Οι κυβερνήσεις μπορούν να επιχειρήσουν να αρνηθούν αυτά τα οφέλη στους ακτιβιστές, περιορίζοντας την πολιτική δραστηριότητα των απαλλασσομένων από φόρους οργανισμών (Sliwinski, 2016).

Στον καλλιτεχνικό χώρο ο όρος αυτός αποδίδεται με την ίδια σημασία του εξπρεσιονισμού, στο δε θέατρο και κινηματογράφο χαρακτηρίζει τη θεματολογία εκείνη που παρουσιάζει γενικά ρεαλιστικές λύσεις των διάφορων κοινωνικών προβλημάτων.

Οι μεγαλύτερες σήμερα εκδηλώσεις ακτιβισμού αφορούν τα ανθρώπινα δικαιώματα, την προστασία του περιβάλλοντος, της εργασίας, της μόρφωσης

κ.λπ. και παρουσιάζονται με διάφορες μορφές δράσης, όπως υπαίθριες συναυλίες, πορείες, απεργίες, κινητοποιήσεις καθαρισμού, αναδάσωσης κ.λπ. Όπως όμως αναφέρθηκε παραπάνω, η υπερβολική έμφαση σε τέτοιου είδους δραστηριότητες δημιουργεί πολλές φορές αντίθετες παραμέτρους (οικονομικές, εθιμικές, θρησκευτικές κ.λπ.), με συνέπεια να συνοδεύονται τότε από επιθετικές συγκρούσεις πολιτών με αστυνομικές ή και στρατιωτικές ακόμη δυνάμεις για την αποκατάσταση της δημόσιας τάξης.

Οι οπαδοί του ακτιβισμού χαρακτηρίζονται ακτιβιστές. Σημαντικοί ακτιβιστές ήταν ο Μαχάτμα Γκάντι, ο Μάρτιν Λούθερ Κινγκ, ο Τζον Λένον κ.ά.

Ο Banksy είναι γνωστός Βρετανός καλλιτέχνης του γκράφιτι. Το πραγματικό του όνομα είναι πιθανώς Robert Banks. Τα έργα του είναι συνήθως σατιρικά σχολιάζοντας ζητήματα πολιτικής και κουλτούρας με συχνή χρήση του στένσιλ. Αν και έδρα του είναι το Λονδίνο, η τέχνη του συναντάται επίσης σε πόλεις εκτός της Βρετανίας.

1.4 ΑΚΤΙΒΙΣΤΙΚΗ ΔΡΑΣΗ ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΛΛΑΓΗ

Στοιχεία Ακτιβιστικής Δράσης

Ο Philip Kotler, γράφει σε μια περίοδο προβληματισμού μετά από μια έντονη περίοδο κοινωνικής δυσαρέσκειας που προώθησε κινήματα κοινωνικής αλλαγής για την ειρήνη, το περιβάλλον, την κοινωνική δικαιοσύνη και τα δικαιώματα των γυναικών, ανέπτυξε ένα πλαίσιο κοινωνικής δράσης που εξακολουθεί να ισχύει σήμερα.

Επειδή οι προβληματικές καταστάσεις είναι ενσωματωμένες σε μοναδικές συνθήκες και οι πόροι είναι συχνά σπάνιοι, ο τρόπος με τον οποίο διατίθενται οι πόροι αυτοί είναι εξαιρετικά σημαντικός για την υπηρεσία αλλαγής, προκειμένου να επιτύχουν τις προσπάθειές τους. Τα βασικά σχέδια για την

ανάπτυξη πόρων για να επηρεάσουν τους στόχους αλλαγής είναι γνωστά ως στρατηγικές αλλαγής.

1.5 ΤΥΠΟΙ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΩΝ ΑΛΛΑΓΩΝ

Ο Kotler όρισε τρεις τύπους στρατηγικών αλλαγών: τις στρατηγικές εξουσίας, οι οποίες χρησιμοποιούνται για να αλλάξουν τις συμπεριφορές του στόχου μέσω κυρώσεων που ελέγχονται από τον πράκτορα αλλαγής, όπως η αρχή, η ισχύς ή η πληρωμή. στρατηγικές πειθούς, με τις οποίες επιδιώκεται η αλλαγή στο στόχο ενισχύοντας τις κατάλληλες πεποιθήσεις ή αξίες που απαιτούνται. και επαναδημιουργικές στρατηγικές, οι οποίες προωθούν την εσωτερικοποίηση νέων πεποιθήσεων και αξιών στον στόχο.

Οι στρατηγικές διευκόλυνσης διευκολύνουν την εφαρμογή της αλλαγής και χρησιμοποιούνται όταν η ομάδα στόχος συμφωνεί γενικά ότι απαιτείται αλλαγή. Η διάδοση πληροφοριών και οι δημόσιες σχέσεις είναι βασικά συστατικά, όπως και η βελτίωση της διαθεσιμότητας των απαραίτητων πόρων. Είναι χρήσιμα όταν το μέγεθος της αλλαγής είναι μεγάλο και ο χρόνος δεν είναι ένας σημαντικός παράγοντας. Είναι επίσης σημαντικό οι ομάδες-στόχοι να γνωρίζουν τη βοήθεια που παρέχεται.

Οι στρατηγικές αναδημιουργίας χρησιμοποιούνται για τη δημιουργία συνειδητοποίησης ενός προβλήματος, με λύσεις που διατυπώνονται από ομάδες-στόχους. Είναι χρήσιμα εάν δεν απαιτείται άμεση αλλαγή, εάν η κινητοποίηση ή η δέσμευση δεν είναι χαμηλή και εάν η ικανότητα αλλαγής είναι υψηλή. Ένα πρόγραμμα επανεκπαίδευσης είναι απαραίτητο όταν απαιτούνται νέες δεξιότητες ή γνώσεις που συνδέονται με την αλλαγή. Όσο υψηλότερο είναι το επίπεδο αντίστασης, τόσο πιο εκ των προτέρων θα πρέπει να θεσπιστεί μια στρατηγική αναδημιουργίας.

Οι στρατηγικές πειθούς επιχειρούν να δημιουργήσουν αλλαγές με συλλογισμό, προτροπή και προτροπή. Συμπεριέχουν μια πολύ προκατειλημμένη και συνήθως χαμηλού βαθμού, μη ρητή προσέγγιση. Αυτές οι στρατηγικές χρησιμοποιούνται όταν ένα πρόβλημα δεν αναγνωρίζεται ή

θεωρείται σημαντικό, ή να πείσει την ομάδα-στόχο ότι μια συγκεκριμένη λύση είναι καλύτερη. Είναι πολύ χρήσιμα όταν το μέγεθος της αλλαγής είναι μεγάλο, όταν η αλλαγή είναι αμφιλεγόμενη ή επικίνδυνη, όταν η δέσμευση είναι χαμηλή ή όταν υπάρχουν χρονικοί περιορισμοί.

Οι δυναμικές στρατηγικές περιλαμβάνουν τη χρήση εξαναγκασμού για την επίτευξη της συμμόρφωσης του στόχου. Ο βαθμός του καταναγκαστικού ελέγχου που ασκεί ο οργανισμός μεταβολής σχετίζεται άμεσα με το βαθμό εξάρτησης του στόχου αυτού. Αυτή η εξάρτηση προέρχεται από την ικανότητα της υπηρεσίας αλλαγής να εμποδίζει την ικανοποίηση των αναγκών του στόχου, όπως η φήμη, το εισόδημα, η ελευθερία και τα συναφή. Οι στρατηγικές ενέργειας είναι χρήσιμες όταν η αλλαγή πρέπει να πραγματοποιηθεί αμέσως, όταν η αισθητή ανάγκη αλλαγής είναι πολύ χαμηλή ή όταν αντισταθμίζεται η ανακατανομή πόρων. Μια τέτοια στρατηγική συνήθως μειώνει τη δέσμευση και η διατήρηση της αλλαγής απαιτεί περαιτέρω καταναγκαστικά μέτρα.

1.6 Ο ΑΚΤΙΒΙΣΜΟΣ ΩΣ ΕΡΓΑΛΕΙΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΗ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

Ο ηθικός ακτιβισμός ή ακτιβισμός για τα ανθρώπινα δικαιώματα είναι πολύ πιο παλιός από την μεταπολεμική ανάπτυξη των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και την Οικουμενική Διακήρυξη. Μιλώντας πάντα για τη σύγχρονη εποχή θα συναντήσουμε τους πρώτους ακτιβιστές στις εκστρατείες για την κατάργηση του δουλεμπορίου, αλλά και της δουλείας. Η άνοδος του ακτιβισμού κατά τις τελευταίες δεκαετίες του 20ου αιώνα οφείλεται κυρίως στη συνειδητοποίηση του μεγέθους της καταστροφής, που επέφερε σε ολόκληρο τον κόσμο και τις γενοκτονίες.

Η άσκηση πιέσεων από τους ακτιβιστές στις κυβερνήσεις των κρατών τους, ώστε αυτές να παρεμβαίνουν με διάφορους τρόπους στα κράτη, τα οποία, ενώ έχουν προσυπογράψει την προσήλωσή τους στα πανανθρώπινα ιδανικά

των διακηρύξεων, που αφορούν τις διάφορες πτυχές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, δεν επιδεικνύουν τον απαιτούμενο σεβασμό σε αυτά, οδήγησε στον εκδημοκρατισμό της διεθνούς πολιτικής σκηνής, έστω και τυπικά. Οι ακτιβιστές υποχρέωσαν τα κράτη τους να αποδεχθούν ότι η εξωτερική τους πολιτική πέρα από τα συμφέροντα της χώρας τους, πρέπει να υπηρετεί και αξίες και στην περίπτωση σύγκρουσης συμφερόντων και αξιών πρέπει να προτάσσονται οι αξίες. Η σημασία του ακτιβισμού και των ΜΚΟ φάνηκε κατά τη δεκαετία του 1970, όταν για πρώτη φορά ο ΟΗΕ, ο οποίος μέχρι τότε απέφευγε να ασκεί κριτική για την καταπάτηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στα κράτη μέλη του, έκανε την εξαίρεση για το καθεστώς του apartheid στη Νότια Αφρική. Ακολούθησε η καταγγελία της ελληνικής χούντας, την ίδια δεκαετία, ενώ ακολούθησε η κριτική της καταπίεσης των χωρών του ανατολικού μπλοκ κατά τη δεκαετία του 1980.

Κατά τη δεκαετία του 1990, ο ΟΗΕ, πρόσφερε στέγη στον ακτιβισμό δημιουργώντας την Ύπατη Αρμοστεία για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα. Ο Ύπατος Αρμοστής μπορεί να καταδικάζει και να στιγματίζει τις κυβερνήσεις που παραβιάζουν τα ανθρώπινα δικαιώματα ή δε καταγγελιά μιας χώρας για παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων συχνά οδηγεί τη χώρα αυτή σε απομόνωση.

Αυτό βέβαια δεν συμβαίνει πάντοτε και ειδικά στη χώρα μας -η οποία έχει πολλές καταδίκες και στο πρόσφατο παρελθόν για παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων- την τελευταία τριετία κατά την οποία με αφορμή την οικονομική κρίση, η υπεράσπιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και ιδιαίτερα όσων αφορούν τον τομέα του κράτους πρόνοιας, έχει υποχωρήσει σημαντικά. Την ανησυχία της για το γεγονός αυτό εκφράζοντας η Ύπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ, την 1η Ιουλίου του 2011, εξέδωσε ανακοίνωση στην οποία αναφέρεται στις πιθανές επιπτώσεις του δευτέρου πακέτου λιτότητας – το οποίο συμπεριλαμβάνει την ιδιωτικοποίηση κρατικών επιχειρήσεων και την πώληση περιουσιακών στοιχείων του δημοσίου -, «στις βασικές κοινωνικές υπηρεσίες και ως εκ τούτου και στα ανθρώπινα δικαιώματα των Ελλήνων, ιδιαίτερα των πιο ευπαθών ομάδων του πληθυσμού, όπως οι φτωχοί, οι ηλικιωμένοι, οι άνεργοι και τα άτομα με αναπηρίες».

1.6 ΑΚΤΙΒΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ

Οι νέες τεχνολογίες, ιδίως οι νέες τεχνολογίες πολυμέσων που συνδέονται με το Διαδίκτυο, έχουν αποδειχθεί ελκυστικές για πολλούς ανθρώπους. Τα τελευταία χρόνια, ένα φράγμα της προσοχής των μέσων ενημέρωσης και των εμπορικών διαφημίσεων βοήθησε να μετατραπεί αυτή η έλξη σε μια πραγματική σφαίρα για να «πάρει online». Οι οργανώσεις της κοινωνίας των πολιτών συνδέονται όλο και περισσότερο με το Διαδίκτυο. Ο αριθμός των μη κερδοσκοπικών οργανισμών, οι οποίοι έχουν αποκλειστική χρήση του ονόματος τομέα ".org" αυξάνεται σταθερά τα τελευταία τέσσερα χρόνια.

Παρόλο που ο πολλαπλασιασμός του Διαδικτύου στην κυρίαρχη κοινωνία συνέβη μετά την εισαγωγή του Παγκόσμιου Ιστού το 1994, υπήρξαν αρκετοί σχολιαστές, ερευνητές και ακτιβιστές που συζήτησαν τις ηλεκτρονικές επικοινωνίες ως μέσο ενίσχυσης της δημόσιας δράσης σε πολιτικά και

κοινωνικά θέματα πριν από εκείνη την ώρα. Ο Murray Turoff και ο Starr Roxanne Hiltz, το 1978, προκάλεσαν την φαντασία των ανθρώπων με τα οραματικά τους σενάρια της κοινωνικής χρήσης των συστημάτων ανταλλαγής μηνυμάτων ηλεκτρονικού υπολογιστή στο βασικό βιβλίο *The Nation Network* (το οποίο κέρδισε το βραβείο του 1978 της Ένωσης Αμερικανικών Εκδοτών ως εξαιρετική τεχνική έκδοση της χρονιάς) (Schwartz, 1996).

Όλο και περισσότερο, οι διαμεσολαβητές του δικτύου ακτιβισμού χρησιμοποιούν το ίδιο το δίκτυο ως τρόπο καθοδήγησης των οργανώσεων που εξυπηρετούν. Οι ιστότοποι και οι λίστες ηλεκτρονικού ταχυδρομείου προτιμώνται όλο και περισσότερο σε σχέση με το βιβλίο ή το άρθρο του περιοδικού, όπως αποδεικνύεται από αρκετές τέτοιες πρωτοβουλίες. Ο Audrey Krause, ένας από τους συγγραφείς του "The Virtual Activist", λειτουργεί έναν εικονικό οργανισμό που ονομάζεται NetAction, του οποίου ο δικτυακός τόπος [<http://www.netaction.org/>] είναι δημοφιλής για όσους επιθυμούν να παρακολουθήσουν το τελευταίο cyber -προβλήματα πολιτικής. Εκτός από μια λίστα σχετικών ηλεκτρονικών πόρων, ο ιστότοπος προσφέρει ένα εξ αποστάσεως εκπαιδευτικό σεμινάριο στον Net Activism και οι επισκέπτες μπορούν να εγγραφούν σε μια λίστα ηλεκτρονικών μηνυμάτων για να λαμβάνουν περιοδικά άρθρα και ανακοινώσεις εκδηλώσεων.

Ένας άλλος οργανισμός που αφιερώνεται στην προώθηση της χρήσης του δικτύου από οργανωτές της βάσης είναι το Ίδρυμα Benton. Ένα σημαντικό μέρος του ιστοτόπου τους είναι το Benton's Best Practices Toolkit [<http://www.benton.org/Practice/Toolkit/>], το οποίο ενημερώνεται συχνά για να παρέχει τα καλύτερα παραδείγματα αποτελεσματικών χρήσεων των νέων μέσων. Το Toolkit περιέχει υπερσυνδέσεις σε συμβουλές και παραδείγματα που κατηγοριοποιούνται στις ακόλουθες επικεφαλίδες:

- Ανακοινώσεις
- Σχεδιασμός, εφαρμογή και αξιολόγηση
- Οργάνωση και εργαλεία υπεράσπισης
- Χρηματοδότηση τεχνολογίας για μη κερδοσκοπικούς οργανισμούς
- Τη συγκέντρωση κεφαλαίων στο Διαδίκτυο
- Τεχνική βοήθεια

- Ηλεκτρονικά ενημερωτικά δελτία σχετιζόμενα με μη κερδοσκοπικούς οργανισμούς
- Ηλεκτρονικές λίστες συζήτησης σχετικά με μη κερδοσκοπικούς οργανισμούς
- Σχετικές δημοσιεύσεις
- Γενικά & Διάφορα

Την τελευταία δεκαετία διαπιστώθηκε πληθώρα νέων τρόπων χρήσης του Διαδικτύου για τη βελτίωση των δραστηριοτήτων των ακτιβιστών κοινωνικής αλλαγής. Αυτές οι καινοτομίες ήταν ανάλογες με τον κοινοτικό τρόπο λειτουργίας των περισσότερων ομάδων υπεράσπισης, οι οποίες είναι μοναδικές για να επιτύχουν το στόχο της προώθησης των αλλαγών στο κοινωνικό status quo (Schwartz, 1996).

Το Διαδίκτυο, που είναι ένα πρωτοφανές και ακόμα πειραματικό μέσο επικοινωνίας, χρησιμοποιείται σε μια μυριάδα καινοτόμων τρόπων από τις υπηρεσίες αλλαγής. Μπορεί να λειτουργήσει ως ενιαίο κανάλι επικοινωνίας με στόχους αλλαγής που αναλαμβάνει τις λειτουργίες των επιπτώσεων και των καναλιών ανταπόκρισης του Kotler ή ως μέσο μαζικής ενημέρωσης, με ένα ενιαίο διαδικτυακό γεγονός ή έγγραφο που προσελκύει μεγάλο αριθμό συμμετεχόντων. Μπορεί επίσης να συμπεριφέρεται ως εξειδικευμένο μέσο, με τη δυνατότητα πολλών αλληλεπιδράσεων, χρήσιμο για την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ μιας γεωγραφικά και χρονικά διασκορπισμένης ομάδας. Το Διαδίκτυο έχει γίνει η κοινή πλατφόρμα για την ψηφιακή επικοινωνία, με το πρόγραμμα περιήγησης στο Web την κοινή διεπαφή χρήστη. Αυτές οι πλατφόρμες υποστηρίζουν πολλούς διαφορετικούς τύπους εργαλείων λογισμικού για χειρισμό πληροφοριών, όπως συνδέσμους υπερκειμένου σε ιστοσελίδες, ηλεκτρονικές βάσεις δεδομένων, ηλεκτρονικά μηνύματα, ηχητικά και βίντεο κλιπ, chat rooms και μοντέλα εικονικής πραγματικότητας. Πολλά από αυτά τα εργαλεία χρησιμοποιούνται συνήθως από τους ακτιβιστές της αλλαγής, που επιθυμούν να βγάλουν το μήνυμά τους στο κοινό, να εμπλέξουν τους ανθρώπους στην αιτία τους και να βελτιώσουν τις οργανωτικές επικοινωνίες τους (Schwartz, 1996).

1.7 ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΕΣ ΑΚΤΙΒΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ

Οι στρατηγικές διευκόλυνσης χρησιμοποιούνται κυρίως για την υποστήριξη άλλων τύπων στρατηγικών, αλλά υπάρχει ένας τύπος διευκόλυνσης που είναι πρωταρχικής σημασίας για την υπηρεσία αλλαγής - τη διευκόλυνση της οργανωτικής συντήρησης, χωρίς την οποία δεν θα υπήρχε οργανωμένη στρατηγική. Οι δραστηριότητες συντήρησης περιλαμβάνουν τη συγκέντρωση κεφαλαίων, την ανάπτυξη προσωπικού, τη διαχείριση έργου και την ενδο-οργανωτική επικοινωνία (Schiller, 1996).

Η συγκέντρωση κεφαλαίων πραγματοποιείται ολοένα και περισσότερο online, με βάση τις βάσεις δεδομένων των βάσεων δεδομένων που μπορούν να αναζητηθούν και συνδέονται με τους ιστοτόπους τους για φόρμες υποβολής αιτήσεων. Οι δωρεές δεν απαιτούνται μόνο, αλλά υποβάλλονται σε ηλεκτρονική επεξεργασία. Το ηλεκτρονικό εμπόριο ενισχύει επίσης τη συγκέντρωση χρημάτων μέσω διαδικτύου, επιτρέποντας πωλήσεις προϊόντων πληροφόρησης και οργανωτικές συμμετοχές. Τα intranets καθίστανται δημοφιλή, βοηθώντας το προσωπικό να οργανωθεί καλύτερα με τη βοήθεια ηλεκτρονικών καταλόγων, ομαδικών φόρουμ για τη διαχείριση έργων και έντυπα εγγραφής για προσλήψεις εθελοντών. Για μεγαλύτερες ομάδες, με γραφεία σε διάφορες τοποθεσίες, το intranet έχει γίνει το ηλεκτρονικό γραφείο αρχειοθέτησης γραφείου, καθιστώντας σημαντικά οργανωτικά έγγραφα όπως πολιτικές, αναφορές, χρονοδιαγράμματα, ανακοινώσεις διαθέσιμες σε έναν ιστότοπο μόνο για εσωτερικούς συνεργάτες και ακόμη και ως ανεπίσημος ψύκτης νερού μέσω διασκέψεων προσωπικών υπολογιστών.

Η πραγματική δύναμη του Διαδικτύου έγκειται στην ικανότητά του να επιτρέπει την ανταλλαγή πληροφοριών από οποιονδήποτε σε απευθείας σύνδεση, σχεδόν οπουδήποτε, σχετικά γρήγορα και οικονομικά. Ένας δικτυακός τόπος, ακόμη και αν είναι απλώς ένα «on-line φυλλάδιο», κερδοσκοπικούς οργανισμούς. Πολλοί υπερβαίνουν απλώς την απόσπαση δημόσιων πληροφοριών σχετικά με τις δραστηριότητές τους και την ενίσχυση των ιστότοπων τους με ενημερωτικά δελτία, ημερολόγια εκδηλώσεων και αποσπάσεις εργασίας. Οι πληροφορίες είναι πλέον αρκετά εύκολο να τεθούν σε απευθείας σύνδεση, γεγονός που καθιστά σχετικά απλό ακόμα και για τους φτωχότερους λαϊκούς οργανισμούς να ενημερώνουν τον κόσμο για τα

προβλήματά τους. Συλλογές σχετικών ιστότοπων βοηθούν ορισμένες ομάδες να βρουν άλλους που μοιράζονται τα προβλήματά τους, οδηγώντας σε στενότερες συνεργασίες.

Ορισμένοι διοργανωτές παρέχουν καθημερινές περιλήψεις παρουσιάσεων και εργαστηρίων που διοργανώνονται σε συνέδρια, επιτρέποντας στους μη παρευρισκόμενους να ενημερώνονται για τα πράγματα. Σε ορισμένες περιπτώσεις, οι τεχνολογίες συνεχούς ροής βίντεο επιτρέπουν την προβολή των πραγματικών παρουσιάσεων. Τα υλικά αναφοράς δεν υποβάλλονται πλέον σε βιβλιοθήκες τούβλων και κονιαμάτων - οι ερευνητές αναζητούν τώρα online αποθετήρια εγγράφων και το περιεχόμενο των δικτυακών τόπων αρκετά εύκολα, ενώ το πρόβλημα της υπερφόρτωσης αντιμετωπίζεται από εξειδικευμένες μη κερδοσκοπικές υπηρεσίες online που φιλτράρουν και συγκεντρώνουν συγκεκριμένες περιεχομένου πληροφοριών (Schwartz, 1996). Ο συντονισμός της δράσης μεταξύ και μεταξύ διαφόρων ομάδων αλλαγών βοηθείται σε μεγάλο βαθμό από το Διαδίκτυο. Οι διαδηλώσεις, οι διαδηλώσεις και άλλες μορφές δημόσιων διαμαρτυριών σχεδιάζονται, προγραμματίζονται, υλοποιούνται και αξιολογούνται όλο και περισσότερο με τη βοήθεια του Διαδικτύου. Οι διασκέψεις ηλεκτρονικών υπολογιστών και οι λίστες αλληλογραφίας αποτελούν καλούς τρόπους για τους ακτιβιστές να προτείνουν ιδέες, να αποφασίζουν για συγκεκριμένες ενέργειες, να δημοσιοποιούν τη δραστηριότητα και να συμμετέχουν σε ένα ευρύ κοινό σε μια ηλεκτρονική συζήτηση των θεμάτων. Στο Τορόντο, για παράδειγμα, οι πολίτες για την τοπική δημοκρατία χρησιμοποίησαν εκτενώς τις ηλεκτρονικές επικοινωνίες για να συντονίσουν διάφορες διαδηλώσεις εναντίον των πολιτικών της επαρχιακής κυβέρνησης, καθώς και να διευκολύνουν την οργάνωση εργαστηρίων πολιτών σε θέματα τοπικής διακυβέρνησης. Σε διεθνές επίπεδο, το Συμβούλιο των Καναδών χρησιμοποίησε το Διαδίκτυο για να δημοσιοποιήσει τους κινδύνους της προτεινόμενης Πολυμερούς Συμφωνίας για τις Επενδύσεις (MAI) και να συντονίσει μια παγκόσμια εκστρατεία εκατοντάδων ομάδων που αντιτίθενται σε αυτό (Stoll, 1995).

Εκτός από το συντονισμό των δράσεων, το Διαδίκτυο έχει αποδειχθεί χρήσιμο για την από κοινού ανάπτυξη πολιτικής. Οι κυριότερες διεθνείς διασκέψεις κορυφής των Ηνωμένων Εθνών από το 1992 περιλαμβάνουν εκπροσώπηση από μη κυβερνητικές οργανώσεις (ΜΚΟ). Η άνευ προηγουμένου συμμετοχή

και συμμετοχή των χιλιάδων ΜΚΟ και άλλων ενδιαφερόμενων μερών έγινε δυνατή μόνο με τη χρήση των νέων εργαλείων επικοινωνίας. Η παρακολούθηση μέσω του διαδικτύου της σειράς των περιφερειακών και παγκόσμιων συνεδριάσεων που οδήγησαν στην ανάπτυξη του πρωτοκόλλου του Κιότο για τη θέσπιση δεσμευτικών εθνικών στόχων για τη μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου αποτελεί καλό παράδειγμα μεγαλύτερης συμμετοχής σε κοινές δημόσιες πολιτικές, κοινωνικές οργανώσεις.

Το Διαδίκτυο είναι πλέον ένας προτιμώμενος τόπος εναλλακτικών πηγών ειδήσεων, πολλά από τα οποία λειτουργούν ως ισορροπία στις προσφορές των mainstream μέσων ενημέρωσης. Σε ορισμένες περιπτώσεις, οι λίστες αλληλογραφίας και οι διασκέψεις ηλεκτρονικών υπολογιστών που διατηρούνται από τις υπηρεσίες αλλαγής παρέχουν μια πληθώρα πληροφοριών σχετικά με συγκεκριμένα θέματα και προβληματικές καταστάσεις (Schiller, 1996).

Οι ιστοσελίδες ενισχύονται περιστασιακά με γεωγραφικά συστήματα πληροφοριών (GIS) που βοηθούν τους ανθρώπους να αποκτήσουν πληροφορίες σχετικά με το τοπικό τους περιβάλλον, όπως η τοποθεσία κοντινών χώρων εναπόθεσης τοξικών αποβλήτων. Τα κοινωνικά ζητήματα απευθύνονται επίσης σε απευθείας σύνδεση σε έναν πιο επίσημο τρόπο εξ αποστάσεως εκπαίδευσης, στον οποίο οι εκπαιδευτικοί συνδέουν τους σπουδαστές με ηλεκτρονικούς πόρους ή τους βοηθούν να μοιράζονται τα τοπικά δεδομένα με τάξεις σε άλλες χώρες. Η ηλεκτρονική έρευνα, η οποία διεξάγεται συχνά μέσω αναζητήσεων μέσω επιστημονικών βάσεων δεδομένων, προωθεί τη μάθηση και για λύσεις σε προβλήματα. Τέλος, για να χρησιμοποιήσει την τεχνολογία, βοηθά να διδαχθεί από όσους γνωρίζουν. Υπάρχουν πολλοί μη κερδοσκοπικοί οργανισμοί που διδάσκουν άλλους πώς να κάνουν τη βέλτιστη χρήση του Διαδικτύου μέσω πρακτικής κατάρτισης ή παρέχοντας συμβουλές μέσω ηλεκτρονικών εγγράφων (Schwartz, 1996).

Πολλοί υποστηρικτές της κοινωνικής αλλαγής ακολουθούν μια πειστική στρατηγική, και αυτό αντικατοπτρίζεται στον κόσμο του Διαδικτύου. Πολλοί από τους μη κερδοσκοπικούς οργανισμούς με ιστοτόπους προσπαθούν να προωθήσουν την αιτία τους μέσω ιστοσελίδων που έχουν σχεδιαστεί για να είναι πειστικές. Συχνά, οι ιστοτόποι ενιαίου ζητήματος θα περιέχουν εκατοντάδες υποστηρικτικά άρθρα και αναφορές που υποστηρίζουν τη θέση

τους για το θέμα. Οι εικόνες ή τα βίντεο κλιπ επιλέγονται συχνά για online παρουσίαση βάσει της συναισθηματικής τους έκκλησης. Τα περισσότερα από αυτά τα είδη δικτυακών τόπων δεν επιτρέπουν δημόσια αλληλεπίδραση, εξαλείφοντας κάθε άμεση πιθανότητα για το κοινό να ανταποκριθεί δημόσια στους ισχυρισμούς του οικοδεσπότη (Schwartz, 1996).

Η χρήση του Διαδικτύου βοήθησε τις δραστηριότητες που προέρχονται από μια στρατηγική εξουσίας να είναι πιο αποτελεσματικές. Η οικονομική πίεση στις επιχειρήσεις, για παράδειγμα, ενισχύεται από την εύκολη διαθεσιμότητα πληροφοριών σχετικά με ζητήματα μπούκοτάζ μέσω ιστοτόπων που τηρούν οι συνήγοροι καταναλωτών. (Schwartz, 1996).

Υπάρχει, ωστόσο, ένας τομέας στον οποίο οι στρατηγικές εξουσίας χρησιμοποιούνται σε απευθείας σύνδεση σε ένα πολύ αποδιοργανωτικό, συχνά παράνομο τρόπο. Ο τομέας αυτός περιλαμβάνει την έλλειψη διαθέσιμων χώρων επικοινωνίας ή την καταστροφή μηχανογραφημένων δεδομένων. Συχνά αναφέρεται ως ηλεκτρονική πολιτική ανυπακοή ή «cyberwar», οι τεχνικές που χρησιμοποιούνται περιλαμβάνουν, για παράδειγμα: 'mailbombs', την αυτοματοποιημένη αποστολή μηνυμάτων ηλεκτρονικού ταχυδρομείου σε ένα διακομιστή αλληλογραφίας μέχρι να υπερφορτωθεί και να καταστραφεί. επιθέσεις "άρνησης εξυπηρέτησης", στις οποίες αποστέλλονται αυτοματοποιημένα αιτήματα για μια ιστοσελίδα σε ένα διακομιστή έως ότου υπερφορτώσει την χωρητικότητα του εύρους ζώνης και καθιστά σχεδόν μη διαθέσιμη την τοποθεσία. και "ρωγμές", αποκτώντας μυστική απομακρυσμένη είσοδο σε έναν υπολογιστή στο διαδίκτυο για χειρισμό ή καταστροφή δεδομένων. Σε γενικές γραμμές, οι οργανώσεις της κοινωνίας των πολιτών αποκηρύσσουν τη χρήση στρατηγικών όπως αυτές (Schiller, 1996).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΗΓΕΣΙΑ ΑΚΤΙΒΙΣΜΟΥ

2.1 ΑΚΤΙΒΙΣΤΕΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΛΛΑΓΗΣ

Οι άνθρωποι οργανώνονται σε ομάδες για να επιτύχουν στόχους που είναι πέρα από την ικανότητα των ατόμων. Στη σύγχρονη κοινωνία, οι τρεις κοινές οριοθετήσεις τέτοιων ομάδων περιλαμβάνουν: τον δημόσιο τομέα, που

αποτελείται από κυβερνήσεις και κυβερνητικές οργανώσεις, τον ιδιωτικό τομέα, συμπεριλαμβανομένων των εμπορικών επιχειρήσεων · και τον εθελοντικό τομέα, ο οποίος καλύπτει όλες τις άλλες ομάδες. Αυτή η τελευταία κατηγορία, ο εθελοντικός τομέας, περιλαμβάνει μια μεγάλη ποικιλία οργανώσεων που υποστηρίζονται κυρίως από την εργασία εθελοντών, οι οποίοι συνεισφέρουν ελεύθερα το χρόνο και τους πόρους τους για να υποστηρίξουν κοινούς σκοπούς. Ο τομέας περιλαμβάνει ποικίλους οργανωτικούς τύπους όπως επαγγελματικές ενώσεις, φιλανθρωπικά ιδρύματα και κλαμπ ψυχαγωγίας. Εντούτοις, στο πλαίσιο του τομέα αυτού, υπάρχει ένας μεγάλος αριθμός ομάδων που προσπαθούν να βελτιώσουν τη γενική ευημερία της κοινωνίας μέσω εργασίας υπεράσπισης ή εκτελώντας κοινωνικές υπηρεσίες που δεν εμπíπτουν στο πεδίο του δημόσιου ή του ιδιωτικού τομέα. Τέτοιες ομάδες είναι συλλογικά γνωστές ως ακτιβιστικές οργανώσεις.

Στο πλαίσιο της ίδιας της κοινωνίας των πολιτών, υπάρχουν πολλές υπηρεσίες «ακτιβισμού» που δρουν ως υποστηρικτές, καταλύτες νέων ιδεών, στάσεων και κοινωνικών θεσμών. Οι οργανώσεις κοινωνικής αλλαγής, που προέρχονται από ιστορικά κινήματα που έχουν σχεδιαστεί για την αντιμετώπιση κοινωνικών ανισοτήτων και κινδύνων που απορρέουν από τις ενίοτε στενές και βραχυπρόθεσμες πολιτικές των κυβερνητικών και επιχειρηματικών ηγετών, εμπλέκονται επί του παρόντος σε θέματα όπως το περιβάλλον, τα ανθρώπινα δικαιώματα, Διεθνής ανάπτυξη.

Οι ενέργειες που αναλαμβάνει η κοινωνία των ακτιβιστών για την πραγματοποίηση της αλλαγής είναι εν γένει ενημερωμένες από ένα βαθμό στρατηγικής σκέψης. Με στρατηγική σκέψη, οι ακτιβιστές κοινωνικής αλλαγής προσπαθούν να εντοπίσουν τη φύση και τις αιτίες των κοινωνικών προβλημάτων και στη συνέχεια να επιλέξουν συγκεκριμένους στόχους που θεωρούνται οι άνθρωποι ή οργανώσεις για την επίλυση αυτών των προβλημάτων. Η βέλτιστη προσέγγιση που πρέπει να ακολουθηθεί για να διασφαλιστεί ότι οι στόχοι συμβάλλουν ουσιαστικά στη δημιουργία και τη διατήρηση των απαιτούμενων αλλαγών καθορίζεται από το είδος στρατηγικής που υιοθετούν οι παράγοντες αλλαγής. Ένα από τα κλειδιά μιας επιτυχημένης στρατηγικής προσέγγισης είναι η διατήρηση αποτελεσματικής επικοινωνίας με και μεταξύ των μελών του κοινού.

Είναι εύκολα αναγνωρισμένο από τους κορυφαίους κοινωνικούς θεωρητικούς ότι δίκαιες και αποτελεσματικές δημοκρατίες απαιτούν μια ισχυρή και λειτουργική δημόσια σφαίρα. Η δημόσια σφαίρα λειτουργεί καλύτερα όπου οι πολίτες, ως άτομα ή σε ομάδες, ενημερώνονται για τις κοινωνικές, πολιτικές και εταιρικές υποθέσεις που επηρεάζουν την ευημερία τους και ξεκινούν δημόσια συζήτηση σχετικά με τα σχέδια, τις πολιτικές και τις δραστηριότητες όσων βρίσκονται στην εξουσία και των οποίων οι αποφάσεις επηρεάζουν το δημόσιο συμφέρον. Αυτή η συνεχιζόμενη συζήτηση παρέχει την ανατροφοδότηση και την κατεύθυνση που χρειάζονται για μια υγιή διακυβέρνηση. Επίσης, οι κανόνες και οι διαδικασίες του λόγου εκλέγονται από μια δημοκρατική κοινωνία με την πάροδο του χρόνου, διασφαλίζοντας ότι ο δημόσιος διάλογος διεξάγεται με πολιτικό και εποικοδομητικό τρόπο.

Οι ακτιβιστικές οργανώσεις της κοινωνίας των πολιτών, ιδιαίτερα εκείνες στον τομέα της κοινωνικής αλλαγής, είναι ισχυροί υποστηρικτές της δημόσιας σφαίρας και συχνά κάνουν τη συζήτηση για τη δημόσια πολιτική και τη δημόσια εκπαίδευση σαν βασικά μέρη των αποστολών τους. Επιδιώκουν να επιφέρουν αλλαγές μέσω διαλόγου με άλλους που ενδιαφέρονται και έχουν κοινωνική ανησυχία. Τα τελευταία χρόνια, η άνοδος των νέων τεχνολογιών επικοινωνιών και του Διαδικτύου είχε σημαντικό αντίκτυπο στις επικοινωνίες του δημόσιου τομέα. Η ταχεία εξέλιξη του Διαδικτύου οδήγησε πολλές οργανώσεις της κοινωνίας των πολιτών να υιοθετήσουν διαφορετικά εργαλεία λογισμικού και τεχνικές διάδοσης πληροφοριών για να ενισχύσουν τη στρατηγική τους αποτελεσματικότητα για κοινωνικές αλλαγές.

2.2 ΚΑΤΕΥΘΥΝΤΗΡΙΕΣ ΑΡΧΕΣ

Υπάρχουν τρεις κατευθυντήριες αρχές για την οργάνωση και την ηγεσία στις ακτιβιστικές οργανώσεις. Ο πρώτος είναι ο ισότιμος χώρος. Δεύτερο είναι η ηγεσία που βασίζεται στη συλλογική συναίνεση σε επίπεδο μελών. Το τρίτο αποτελείται από εκείνους που επηρεάζονται κυρίως από το πρόβλημα που οργανώνεται γύρω από τους ακτιβιστές.

Ο ισότιμος χώρος επικοινωνίας είναι θεμελιώδης για την οργάνωση από τη βάση προς την κορυφή των ακτιβιστικών οργανώσεων. Καθώς οι προνομιούχες κοινότητες των συνειδητοποιημένων ακτιβιστών και των ηγετών των κινημάτων έρχονται σε επαφή με τις μειονεκτούσες και μη προνομιούχες κοινότητες ανθρώπων που επηρεάζονται δυσμενώς από τα προβλήματα που εντοπίστηκαν. Ο ισότιμος χρόνος και ο χώρος που παρέχονται για όλους υπονομεύει την έννοια της ιεραρχίας που έχει χρησιμοποιηθεί ιστορικά για να αναβαθμίσει τις απόψεις εκείνων που υποφέρουν περισσότερο. Η ισότητα μπορεί να εκφραστεί φυσικά με συνάντηση σε έναν κύκλο, ενώ ο ίδιος χρόνος δίνεται σε κάθε μέλος του κύκλου για να μιλήσει. Η συνάντηση στην ενότητα ενός κύκλου είναι χρήσιμη για την εξάλειψη των εννοιών της ιεραρχικής δομής ή ενός μόνο ηγέτη. Μέσα στα όρια του κύκλου, όλοι είναι ίσοι και η διασύνδεση της συλλογικής συνείδησης γίνεται διαδικασία με την οποία λαμβάνονται συλλογικές αποφάσεις. Αυτό αφαιρεί χώρο για έναν ή λίγους ανθρώπους να μονοπωλήσουν τη συζήτηση με τις ιδέες τους και, συνεπώς, να αφήσουν έξω ζωτικές προοπτικές. Σε μια τέτοια διαδικασία, ο σκοπός είναι ο καθένας να μπορεί να βρει τη φωνή του μέσα από την κατανομή ίσου χρόνου εντός του ασφαλούς χώρου του συλλογικού κύκλου.

Η συλλογική συναίνεση είναι επίσης θεμελιώδης για την οργάνωση από τη βάση προς την κορυφή. Διαλύει πλήρως την έννοια της αντιπροσωπευτικής ηγεσίας και του κανόνα της πλειοψηφίας. Δεδομένου ότι η αρχή του Ακτιβισμού λειτουργεί για να εξαλείψει την πρακτική της εισόδου, καθοδήγησης και κατεύθυνσης από την κορυφή προς τα κάτω, ενθαρρύνει την ομάδα προς το πνεύμα ισότητας. Επομένως, οι αποφάσεις του οργανωμένου συλλόγου πρέπει να λαμβάνονται από τα μέλη αυτής της οργανωμένης συλλογικής ομάδας. Η διαδικασία έχει ως στόχο να δημιουργήσει ευρύτερη ικανοποίηση από τις αποφάσεις που έχουν ληφθεί και συνεπώς να έχει περισσότερους ανθρώπους στη διαδικασία να επενδύσουν στην έκβαση των αποφάσεων.

2.3 Η ΠΛΑΙΣΙΩΣΗ ΤΩΝ ΔΙΑΔΟΧΙΚΩΝ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΕΩΝ ΤΗΣ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑΣ

Τις τελευταίες δεκαετίες, οι διαδικασίες παγκοσμιοποίησης έχουν μεταμορφώσει τόσο την τοπική όσο και την παγκόσμια οικονομία, αντλώντας εκατομμύρια ανθρώπων στον βιομηχανικό τομέα. Οι ερευνητές προσπάθησαν να το κατανοήσουν εστιάζοντας στα Παγκόσμια Παραγωγικά Δίκτυα (GPN) ως μέσο «ερμηνείας της πολύπλοκης χωρικότητας των σχέσεων εξουσίας» που διέπουν τις αλληλεπιδράσεις των ανθρώπων με αυτές τις οικονομικές διαδικασίες (Cumbers et al., 2008: 371). Ωστόσο, η βιβλιογραφία του GPN έχει επικριθεί για μια προσέγγιση «από πάνω προς τα κάτω» (Cumbers et al., 2010: 51), «σταθερή / κεφαλαιακή προσέγγιση» (Coe and Jordhus-Lier, 2011: 221) (Coe and Hess, 2013: 5) σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο οι εργαζόμενοι συμμετέχουν ενεργά στη διαμόρφωση αυτών των πολυκαναλικών οικονομικών συστημάτων (Carswell και De Neve, 2013. Coe, 2013).

Οι πρόσφατες προσπάθειες για την επανεξέταση των φορέων - όπως τα συνδικάτα, οι κοινότητες και οι ίδιοι οι εργαζόμενοι - στη μελέτη των GPN βοήθησαν στην εξήγηση της σύγχρονης ανάπτυξης (Coe and Jordhus-Lier, 2011, Nielsen και Pritchard, 2009, Nadvi, 2008) ιδιαίτερα στο ρόλο της υπηρεσίας των εργαζομένων στα οικονομικά συστήματα (Lier, 2007). Εντούτοις, έχουν επικεντρωθεί στο συλλογικό οργανισμό (Carswell και De Neve, 2013), παραμελώντας έτσι την πρακτική των μεμονωμένων εργαζομένων και παραλείποντας να εξετάσουν τον παράγοντα των εργαζομένων (Rogaly, 2009). Οι Nielsen και Pritchard (2009) προσπάθησαν ώστε να διερευνηθεί μόνο η «κάθετη» πρακτορεία - δηλαδή η υπηρεσία από πάνω προς τα κάτω ή από κάτω προς τα πάνω. Το αποτέλεσμα ήταν η εκτίμηση του γεγονότος ότι ορισμένες ομάδες - κυρίως οι γυναίκες - υποεκπροσωπούνται σημαντικά στις μετακινήσεις εργασίας.

Μέρος του λόγου αυτού είναι ότι - παρά τις λεπτομερείς εξερευνήσεις σε άλλα μέρη (Ford και Gillen, 2015, Ford, 2013, Cohen και Rai, 2004), τα θεσμικά όργανα που διευκολύνουν τη συλλογική πρακτική έχουν γίνει μαύρο κουτί στην εργασιακή απόδοση (Cumbers et al., 2008, Coe κ.ά., 2008). Έχει αποδειχθεί ότι αντιπροσωπεύουν γυναίκες σε ηγετικές θέσεις (BWI, 2014, Broadbent και Ford, 2007), αλλά οι ευρύτερες δομές που παράγουν αυτή την άνιση αντιπροσώπευση είναι ασαφείς. Σχετικά με αυτό το ζήτημα συνδέεται στενά η αποτυχία να εξεταστούν οι ευρύτεροι παράγοντες που επηρεάζουν

την ικανότητα των γυναικών να ασκούν πρακτική εξάσκηση στις μετακινήσεις των εργαζομένων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

ΑΚΤΙΒΙΣΤΙΚΕΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ

3.1 ΔΙΕΘΝΗΣ ΑΜΝΗΣΤΙΑ

Η Διεθνής Αμνηστία είναι ένα παγκόσμιο κίνημα περισσότερων από 7 εκατομμυρίων ανθρώπων που παίρνουν την αδικία προσωπικά. ανεξάρτητοι από οποιαδήποτε πολιτική ιδεολογία, οικονομικό συμφέρον ή θρησκεία. Το 1961, ο βρετανός δικηγόρος Peter Benenson εξοργίστηκε όταν δυο πορτογάλοι φοιτητές φυλακίστηκαν. Έγραψε ένα άρθρο στην εφημερίδα. Ο Benenson και ξεκίνησε μια εκστρατεία που προκάλεσε απίστευτη ανταπόκριση. Ανατυπώθηκε σε εφημερίδες ανά τον κόσμο, η έκκλησή του για δράση προκάλεσε την ιδέα ότι όλοι οι άνθρωποι μπορούν να ενωθούν με αλληλεγγύη για δικαιοσύνη και ελευθερία. Αυτή η εμπνευσμένη στιγμή δεν δημιούργησε μόνο ένα εξαιρετικό κίνημα, ήταν η αρχή της έκτακτης κοινωνικής αλλαγής.

Με τα χρόνια, τα ανθρώπινα δικαιώματα έχουν μετακινηθεί από τα περιθώρια στο κεντρικό στάδιο στις παγκόσμιες υποθέσεις.

Η Αμνηστία έχει αναπτυχθεί από την αναζήτηση της απελευθέρωσης των πολιτικών κρατουμένων για την προάσπιση ολόκληρου του φάσματος των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Το έργο της προστατεύει και εξουσιοδοτεί τους ανθρώπους - από την κατάργηση της θανατικής ποινής στην προστασία των σεξουαλικών και αναπαραγωγικών δικαιωμάτων και από την καταπολέμηση των διακρίσεων στην υπεράσπιση των προσφύγων και των δικαιωμάτων των μεταναστών.

Η Διεθνής Αμνηστία (Amnesty International) με διεθνές αρκτικόλεξο AI (προφέρεται Έι-Άι) είναι μια διεθνής ανεξάρτητη οργάνωση (μη κυβερνητική) που συνεργάζεται με τον ΟΗΕ και που έχει κύριο αντικείμενο την προάσπιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, όπως αυτά έχουν θεσπιστεί για όλους τους ανθρώπους της Γης, σε οποιοδήποτε γεωγραφικό σημείο και ανεξαρτήτως πολιτικής παράταξης, ιδεολογίας, θρησκευτικού δόγματος, χρώματος, φυλής, ηλικίας, φύλου, εκπαίδευσης κ.λπ.

Η Διεθνής Αμνηστία ιδρύθηκε από τον Άγγλο νομομαθή Πήτερ Μπένεσον τον Ιούλιο του 1961 στο Λονδίνο. Πολύ σύντομα συγκροτήθηκε η πρώτη ομάδα, της οποίας τα μέλη προέρχονταν από την Αγγλία και τις ΗΠΑ. Σήμερα αριθμεί περισσότερα από 2.200.000 μέλη από 150 και πλέον Χώρες, όταν το 1980 αριθμούσε 350.000 μέλη που συγκροτούσαν 2.680 ομάδες από 53 κράτη, μεταξύ των οποίων και η Ελλάδα.

Η Γενική Γραμματεία της Οργάνωσης εδρεύει στο Λονδίνο, ενώ σε κάθε χώρα έχει συσταθεί από μια Επιτροπή που παρακολουθεί, καταγράφει, ενημερώνει και καταγγέλλει τα κρούσματα παραβίασης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Η Διεθνής Αμνηστία δεν επιχορηγείται από κανέναν φορέα εκτός από τα μέλη της, κατά τις ατομικές εγγραφές τους ή από διάφορες δωρεές. Έμβλημα της Δ.Α. είναι το «συρματόφρακτο αναμμένο κερί» και σύνθημά της: "Προτιμότερο το φως ενός κεριού παρά η κατάρρα του σκότους"

Σύμφωνα με το καταστατικό της Οργάνωσης, που υιοθετήθηκε κατά τη 25η Διεθνή Γενική Συνέλευσή της που συνήλθε στο Ντακάρ τον Αύγουστο του 2001, όπου και προσδιορίστηκε ως όραμα όλοι οι άνθρωποι στη Γη ν' απολαμβάνουν τα ανθρώπινα δικαιώματα, τέθηκε ως κυρίαρχη αποστολή η διεξαγωγή έρευνας για την πρόληψη και καταστολή των παραβιάσεων αυτών

που πλήττουν ιδιαίτερα τη σωματική και διανοητική ακεραιότητα, την ελευθερία συνείδησης και έκφρασης καθώς και την αποτροπή κάθε διάκρισης.

Όργανα της Δ.Α.

Κυρίαρχα όργανα της Διεθνούς Αμνηστίας είναι:

1. Η Διεθνής Γενική Συνέλευση, που συγκαλείται τουλάχιστον ανά διετία
2. Η Διεθνής Εκτελεστική Επιτροπή και
3. Η Διεθνής Γραμματεία, της οποίας προϊστάται ο Γενικός Γραμματέας της Οργάνωσης

Ελληνική Επιτροπή Δ.Α.

Στην Ελλάδα η υφιστάμενη Ελληνική Επιτροπή Διεθνούς Αμνηστίας ιδρύθηκε το 1976 και πρώτα της μέλη ήταν Έλληνες που φέρονταν να διώχθηκαν κατά τη περίοδο της Δικτατορίας (1967-1974) και που συνεργάστηκαν την ίδια περίοδο με τη Διεθνή Αμνηστία. Σήμερα τα μέλη της υπολογίζονται σε περισσότερα από 2.000, που συγκροτούνται σε ομάδες ιδίως στην Αθήνα, τη Πάτρα, αλλά και σε άλλες πόλεις.

Η Διεθνής Αμνηστία ξεκίνησε τη δράση της το 1961. Η ιστορία δύο Πορτογάλων φοιτητών που καταδικάστηκαν σε επτά χρόνια φυλάκιση, επειδή έκαναν πρόποση στην ελευθερία, εξόργισε το βρετανό δικηγόρο Πίτερ Μπένενσον. Ο Μπένενσον έγραψε το άρθρο «Οι ξεχασμένοι κρατούμενοι» στη βρετανική εφημερίδα «The Observer» απευθύνοντας έκκληση για μια διεθνή εκστρατεία. Με βάση την απλή του ιδέα, στήθηκε ένα δίκτυο αποτελούμενο από ανθρώπους που έγραφαν γράμματα, για να βομβαρδίσει τις κυβερνήσεις με εκκλήσεις υπέρ κρατουμένων που φυλακίστηκαν και υποβλήθηκαν σε κακομεταχείριση, κατά παράβαση της Οικουμενικής Διακήρυξης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.

Ένας από τους επικριτές του το χαρακτήρισε «μια από τις μεγαλύτερες παλαβομάρες του καιρού μας». Τίποτα παρόμοιο δεν είχε ποτέ επιχειρηθεί μέχρι τότε σε τέτοια κλίμακα. Η ανταπόκριση ήταν θερμότερη, λες και τόσοι άνθρωποι σε ολόκληρο τον κόσμο περίμεναν ακριβώς ένα τέτοιο σινιάλο. Εφημερίδες σε περισσότερες από δώδεκα χώρες επανέλαβαν την έκκληση. Περισσότερα από χίλια γράμματα έφτασαν μέσα στο πρώτο εξάμηνο. Και οι ταχυδρομικοί σάκοι των ηγετών των κρατών του κόσμου άλλαξαν για πάντα. Εκατομμύρια επιστολές-εκκλήσεις έχουν σταλεί από τότε επιτυγχάνοντας την απελευθέρωση περισσότερων από 75.000 κρατουμένων συνείδησης σε ολόκληρο τον κόσμο.

Οι αρχές της ανεξαρτησίας και της αντικειμενικότητας εδραιώθηκαν από το ξεκίνημα και η έμφαση δόθηκε στη διεθνή προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και στις παραβιάσεις τους σε κάθε σημείο του πλανήτη. Καθώς μεγαλώνανε, το φάσμα της δράσης τους επεκτάθηκε και σε θύματα άλλων μορφών παραβιάσεων, όπως τα βασανιστήρια, οι «εξαφανίσεις» και η θανατική ποινή.

Σήμερα, η Διεθνής Αμνηστία αναλαμβάνει δράση για τον τερματισμό των σοβαρών παραβιάσεων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, όπως η σωματική και ψυχική ακεραιότητα, η ελευθερία της έκφρασης και της συνείδησης, η ελευθερία από διακρίσεις. Η δράση της περιλαμβάνει ένα πολύ ευρύ φάσμα θεμάτων. Υπερασπίζεται τους κρατούμενους της συνείδησης, της βίας, αλλά και της φτώχειας. Αγωνίζεται για τον τερματισμό της βίας κατά των γυναικών, την κατάργηση της θανατικής ποινής, των βασανιστηρίων και του περιορισμού των ελευθεριών στο όνομα του «πολέμου κατά της τρομοκρατίας.» Για την καταπολέμηση των διακρίσεων που υφίστανται οι πρόσφυγες, οι μετανάστες, οι μειονότητες, αλλά και οι υπερασπιστές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Το 1977 η Διεθνής Αμνηστία τιμήθηκε με το βραβείο Νόμπελ Ειρήνης «για τη συνεισφορά της στην εξασφάλιση της ελευθερίας, της δικαιοσύνης και κατ' επέκταση της ειρήνης στον κόσμο».

Η Διεθνής Αμνηστία είναι, πλέον, η μεγαλύτερη εθελοντική οργάνωση που ασχολείται με τα ανθρώπινα δικαιώματα στον κόσμο αριθμώντας περισσότερα από 2,8 εκατομμύρια μέλη, υποστηρικτές και ακτιβιστές σε περισσότερες από 150 χώρες.

3.2 NYC SOCIALIST

Ο Διεθνής Σοσιαλιστικός Οργανισμός (ISO) δεσμεύεται να οικοδομήσει μια οργάνωση που συμμετέχει στους αγώνες για δικαιοσύνη και απελευθέρωση σήμερα - και, τελικά, για μια μελλοντική σοσιαλιστική κοινωνία.

Το ISO έχει υποκαταστήματα σε ολόκληρη την Αμερική, τα μέλη του οποίου συμμετέχουν για να βοηθήσουν στην οικοδόμηση πολλών αγώνων: οι αγώνες κατά της βιαιότητας της αστυνομίας, και του ρατσισμού. η πάλη εναντίον της εκμετάλλευσης της μετανάστευσης, ο αγώνας για τα δικαιώματα των γυναικών, όπως το δικαίωμα επιλογής της άμβλωσης, η αντίθεσή του στην αντιλαϊκή φανατισμού και η προστασία των δικαιωμάτων των εργαζομένων.

Στη Νέα Υόρκη τα μέλη συμμετέχουν στον αγώνα για δημόσια εκπαίδευση, οργάνωση εργασίας και αλληλεγγύη, αγώνες περιβαλλοντικής δικαιοσύνης, καταπολέμηση της αστυνομικής βιαιότητας και του ρατσισμού την αλληλεγγύη στη Παλαιστίνη και τους αγώνες στη Μέση Ανατολή και πολλά άλλα.

3.3 BRAD LANDER

Η ομάδα αυτή ιδρύθηκε από το μέλος του Συμβουλίου Brad Lander και τον ραβίνο Rachel Timoner της συνάθροισης Beth Elohim.

Η λειτουργία της είναι στο να αντιμετωπίσει το ρατσισμό, τον αντισημιτισμό, τον καπιταλισμό, την ξενοφοβία, την ομοφοβία, την τραντοφοβία και τη μισογυνία. Για να καταπολεμήσει τις αλλαγές που θα επέτρεπαν στη Wall Street να επικεντρωθεί στον πλούτο και να προχωρήσει σε τραυματισμούς σχετικά με την προστασία των καταναλωτών. Να διατηρήσει το δίκτυο κοινωνικής προστασίας που προστατεύει όλα τα κράτη. Να προστατεύσει τον πλανήτη από τις καταστροφικές επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής. Να υπερασπιστεί την ελευθερία του Τύπου και των δικαιωμάτων ψήφου.

3.4 ROBERT RAUSCHENBERG FOUNDATION

Το πρόγραμμα καλλιτεχνών ως ακτιβιστής επενδύει σε μεγάλο βαθμό στο έργο των μεμονωμένων καλλιτεχνών ως παράγοντες αλλαγής, το ίδρυμα αναγνωρίζει ότι οι καλλιτέχνες αυτοί αποτελούν μέρος ενός πολύ μεγαλύτερου συστήματος το οποίο περιλαμβάνει κοινοτικές οργανώσεις, παρουσιαστές τέχνης, οργανώσεις δημόσιας τέχνης, και εταιρείες αρχιτεκτονικής, πανεπιστήμια, δήμους και άλλα.

Μέχρι σήμερα, δέκα οργανώσεις έχουν λάβει 20.000 δολάρια σε απεριόριστα κονδύλια για να αναγνωρίσουν τις σημαντικές τους συνεισφορές σε αυτό το οικοσύστημα συνολικά και ειδικότερα τους πρωτοποριακούς τους ρόλους στη διευκόλυνση του καλλιτεχνικού έργου που διασταυρώνεται με τον ακτιβισμό και την κοινωνική ευθύνη.

3.5 MN ACTIVIST

Σύμφωνα με την οργάνωση οι παρακάτω οι πέντε κατηγορίες είναι πάρα πολύ ατελείς, αφού κάθε θέμα διασταυρώνεται με κάθε άλλο θέμα.

Απελευθέρωση: δικαιώματα LGBTQ, αντιρατσισμός, δικαιώματα των γυναικών κλπ .

Το MPD150

MPD150 είναι μια κοινοτική πρωτοβουλία που αμφισβητεί την παροχή που υπάρχει για την προστασία και την εξυπηρέτηση της αστυνομίας. Μελετώντας την ιστορία της αστυνομικής υπηρεσίας της Minneapolis, ανασκόπηση των τρεχουσών πρακτικών και χαρτογράφηση υπεύθυνων εναλλακτικών λύσεων, δεσμεύονται να δημιουργήσουν κόσμο χωρίς αστυνομικούς.

Φωνές για τη φυλετική δικαιοσύνη

Οι φωνές για τη φυλετική δικαιοσύνη εργάζονται με έγχρωμες κοινότητες για

να οδηγήσουν στο δρόμο προς μια πιο περιεκτική και δίκαιη Μινεσότα. Σήμερα, η δουλειά τους παράγει και υποστηρίζει τους πόρους και τις συναντήσεις που είναι απαραίτητες για την επίτευξη της φυλετικής ισότητας στο κράτος . Συνεργάζονται με τις κοινότητες για να δημιουργήσουν φυλετική ισότητα σε συζητήσεις για την εκπαίδευση, τις οικονομικές ευκαιρίες, την υγεία, τις ασφαλείς γειτονιές, την προσιτή στέγαση, τις δημόσιες συγκοινωνίες, την ποινική δικαιοσύνη και πολλά άλλα.

Διπλές πόλεις Οδηγία για την καταπολέμηση του μίσους

Αποτελεί μια κοινοτική ομάδα που παρέχει μια θέση στο όραμα, οργανώνει και συζητά άμεση, κοινοτική δράση για την υποστήριξη των μεταναστών, των προσφύγων, της κοινότητας LGBTQIA +, των γυναικών και των ατόμων με ειδικές ανάγκες ή / διαφορετικά ικανά άτομα μέσω της υπεράσπισης, της προώθησης, της ανταλλαγής δεξιοτήτων, της πληροφόρησης, της συγκέντρωσης χρημάτων και άλλων πόρων.

OutFront

Η αποστολή της Μινεσότα είναι να δημιουργήσει ένα πανίσχυρο κρατικό κίνημα για να τερματίσει όλες τις μορφές διακρίσεων GLBT που περιλαμβάνει την ισότητα των γάμων ως μέρος των πρωτοβουλιών και των προγραμμάτων της. Η OutFront Minnesota παρέχει προγράμματα και υπηρεσίες στην GLBT και τη συμμαχική κοινότητα στον τομέα της δημόσιας πολιτικής, της καταπολέμησης της βίας, της εκπαίδευσης και της κατάρτισης και του νόμου.

3.6 Η RECLAIM

Η RECLAIM εργάζεται για να αυξήσει την πρόσβαση στην υποστήριξη της ψυχικής υγείας, ώστε οι νέοι και οι νεαροί μετανάστες να μπορέσουν να ανακαταλάβουν τη ζωή τους από την καταπίεση σε όλες τις μορφές της. Ανακτά συνεργάτες με ηλικίες 13 έως 25 ετών οι οποίοι είναι

περιθωρισμένοι λόγω της ταυτότητας των φύλων, της έκφρασης των φύλων ή / και του σεξουαλικού προσανατολισμού.

Το Κέντρο Σεξουαλικής Βίας,

Από το 1985, το Κέντρο Σεξουαλικής Βίας εξυπηρετεί νέους και ενήλικες θύματα / επιζώντες σεξουαλικής βίας ηλικίας 12 ετών και άνω. Εργάζονται στις κομητείες Hennepin, Carver και Scott, με υπηρεσίες συντονισμένες από το γραφείο στη Μινεάπολη. Ποτέ δεν θα απομακρύνουν κανέναν από την υπηρεσία αν ζουν εκτός αυτών των επαρχιών, αλλά συχνά μπορούν να παραπέμπουν τους ανθρώπους σε μια τοπική υπηρεσία που έχει συνδέσεις με πιο συγκεκριμένους πόρους για να βοηθήσει.

Η ανταλλαγή

Το Exchange είναι ένας κοινοτικός χώρος «Queer», μια εταιρική σχέση μεταξύ της Minnesota Transgender Health Coalition και των RARE Productions. Ο χώρος χρησιμοποιείται για τον προγραμματισμό του MTHC, συμπεριλαμβανομένου του χώρου κατά τη διάρκεια της Shot Clinic, πολλών διαφορετικών ομάδων, συναντήσεων και ασφαλών χώρων, όπου φιλοξενείται το Πρόγραμμα Gender Gear, το Winter Gear Program, το Shelf Food και μια οπτική γκαλερί τέχνης.

Οργανισμοί γειτνίασης για την αλλαγή (NOC)

Η NOC είναι μια οργανωμένη μη κερδοσκοπική οργάνωση με πολλά μέλη που δεσμεύεται να οικοδομήσει την εξουσία για τους Μινεσότες με χαμηλό και μεσαίο εισόδημα. Μαζί, τα μέλη της NOC από όλες τις πόλεις αγωνίζονται για φυλετική και οικονομική δικαιοσύνη. Κατασκευάζουν ισχυρές, ενεργές εκστρατείες για τη βελτίωση των δημόσιων σχολείων, τη διακοπή της κρίσης αποκλεισμού, την αύξηση της συμμετοχής των πολιτών και τη μετατροπή των εταιριών και των πλούσιων σε δίκαιη συμμετοχή των φόρων.

Συμβούλιο για τις Αμερικανο-Ισλαμικές Σχέσεις (MN)

Το όραμα της CAIR είναι να είναι ο κορυφαίος υποστηρικτής της δικαιοσύνης και της αμοιβαίας κατανόησης. Η αποστολή της CAIR είναι να ενισχύσει την κατανόηση του Ισλάμ, να ενθαρρύνει τον διάλογο, να προστατεύσει τις πολιτικές ελευθερίες, να ενισχύσει τους Αμερικανούς μουσουλμάνους και να δημιουργήσει συμμαχίες που προάγουν τη δικαιοσύνη και την αμοιβαία κατανόηση.

Εμφάνιση για τη φυλετική δικαιοσύνη (SURJ MN)

Το SURJ MN είναι ένα τοπικό κεφάλαιο της Μινεσότα για το θέμα της φυλετικής δικαιοσύνης (SURJ). Το SURJ είναι ένα εθνικό δίκτυο ομάδων και ατόμων που διοργανώνουν λευκούς για φυλετική δικαιοσύνη. Μέσω της κοινοτικής οργάνωσης, κινητοποίησης και εκπαίδευσης, το SURJ κινεί τους λευκούς να ενεργούν ως μέρος μιας πολυφυλετικής πλειοψηφίας για δικαιοσύνη με πάθος και λογοδοσία. Προσπαθούν να συνδέουν άτομα σε ολόκληρη τη χώρα υποστηρίζοντας και συνεργάζοντας με τις τοπικές και εθνικές προσπάθειες οργάνωσης της φυλετικής δικαιοσύνης. Το SURJ παρέχει ένα χώρο για την οικοδόμηση σχέσεων, δεξιοτήτων και πολιτικής ανάλυσης ώστε να ενεργεί για αλλαγή.

Αποχρώσεις του Κίτρινου

Οι αποχρώσεις του κίτρινου (SOY) είναι η πρώτη και μόνη μη κερδοσκοπική οργάνωση Hmong για, αμφιφυλόφιλους, transgender και queer (LGBTQ) στον κόσμο που εργάζεται για την παροχή υποστήριξης, εκπαίδευσης, υπεράσπισης και ηγεσίας στην Hmong / Asia Pacific Islander (HAPI) LGBTQ και συμμάχους. Το SOY αποτελείται από μια ποικιλόμορφη ομάδα μελών της κοινότητας, εκπροσώπους και συμμάχους.

MN Κοινωνία δύο πνευμάτων

Η αποστολή της Κοινωνίας Δύο Πνευμάτων της Μινεσότα είναι να προωθήσει

την πολιτισμική συνειδητοποίηση των ανθρώπων Δύο πόλεων στη Μινεσότα και τις γύρω κοινότητες με βάση τα θεμέλια παραδόσεων και αξιών.

Συνασπισμός Δικαιωμάτων των Ζώων

Ένας λαϊκός οργανισμός υπεράσπισης των ζώων και χρησιμοποιούν μια ολοκληρωμένη προσέγγιση στον ακτιβισμό, πιστεύοντας ότι όλες οι μορφές κακοποίησης συνδέονται. Πιστεύουν ότι τα ζώα είναι εδώ μαζί μας, όχι για εμάς. Ο Συνασπισμός των Δικαιωμάτων των Ζώων είναι αφιερωμένος στον τερματισμό των δεινών, της κατάχρησης και της εκμετάλλευσης ζώων μέσω της ενημέρωσης, της εκπαίδευσης και της υπεράσπισης. Πιστεύουν ότι τα ζώα έχουν σημασία για τους δικούς τους λόγους και ότι δεν πρέπει να χρησιμοποιούνται από ανθρώπους για κέρδος, ευχαρίστηση, διασκέδαση, ή απλώς και μόνο επειδή είναι συνήθεια μας να το κάνουμε.

Η Αντιπολεμική Επιτροπή

Η Αντιπολεμική Επιτροπή ξεκίνησε με 13 άτομα που διέπραξαν πολιτική ανυπακοή για να διαμαρτυρηθούν για τον βομβαρδισμό του Ιράκ. Διοργανώνουν διαδηλώσεις, πορείες, εκπαιδευτικά φόρουμ και θέατρα δρόμου για να αμφισβητήσουν τις αδικίες της αμερικανικής εξωτερικής πολιτικής. Πιστεύουμε στην ειρήνη μέσω της δικαιοσύνης και είμαστε αλληλέγγυοι με τους καταπιεσμένους ανθρώπους εδώ και στο εξωτερικό.

UltraViole

Είναι μια ισχυρή και ταχέως αναπτυσσόμενη κοινότητα ανθρώπων που κινητοποιήθηκαν για την καταπολέμηση του σεξισμού και για τη δημιουργία ενός πιο περιεκτικού κόσμου που εκπροσωπεί όλες τις γυναίκες, από την πολιτική και την κυβέρνηση έως τα μέσα ενημέρωσης και την ποπ κουλτούρα. Εργάζονται σε μια σειρά θεμάτων - αναπαραγωγικά δικαιώματα, υγειονομική περίθαλψη, οικονομική ασφάλεια, βία και φυλετική δικαιοσύνη - και εστιάζουν τις φωνές όλων των γυναικών, και των μεταναστών Το UltraViolet υπάρχει για να δημιουργήσει ένα κόστος για το σεξισμό και να

επιτύχει την πλήρη ισότητα για όλες τις γυναίκες μέσω του πολιτισμού και της αλλαγής πολιτικής. Εμπλουτίζουν τον πολιτισμό, την πολιτική, τα νέα και το μοντέλο ταχείας απόκρισης για να κινητοποιήσουν γρήγορα εκατομμύρια ανθρώπους.

Εθνικός Οργανισμός για τις Γυναίκες

Ο Εθνικός Οργανισμός για τις Γυναίκες είναι αφοσιωμένος στην πολυτομεακή και πολυστρατηγική του προσέγγιση για τα δικαιώματα των γυναικών και είναι η μεγαλύτερη οργάνωση φεμινιστικών ακτιβιστών της Αμερικής στις ΗΠΑ. Έχει εκατοντάδες κεφάλαια και εκατοντάδες χιλιάδες μέλη από την ίδρυσή του το 1966. Ο σκοπός του NOW είναι να αναλάβει δράση μέσω διατομεακών ακτιβιστών για να προωθήσει τα φεμινιστικά ιδεώδη, να οδηγήσει την κοινωνική αλλαγή, να εξαλείψει τις διακρίσεις και να επιτύχει και να προστατεύσει τα ίσα δικαιώματα όλων γυναικών και κοριτσιών σε όλες τις πτυχές της κοινωνικής, πολιτικής και οικονομικής ζωής.

Αμερικανική Ένωση Πολιτικών Ελευθεριών

Η Αμερικανική Ένωση Πολιτικών Ελευθεριών (ACLU) εργάζεται στα δικαστήρια, τις νομοθετικές αρχές και τις κοινότητες για να υπερασπιστεί και να διαφυλάξει τα ατομικά δικαιώματα και ελευθερίες που εγγυάται σε όλους τους ανθρώπους το Σύνταγμα των Ηνωμένων Πολιτειών. Η ACLU αναλαμβάνει τις πιο δύσκολες υποθέσεις πολιτικών ελευθεριών και ζητήματα για την υπεράσπιση όλων των ανθρώπων από την κακομεταχείριση και την υπέρβασή τους

Η ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΕΝΗ ΓΟΝΙΚΗ ΜΕΡΙΜΝΑ

Η προγραμματισμένη γονική μέριμνα πιστεύει στο θεμελιώδες δικαίωμα κάθε ατόμου σε όλο τον κόσμο να διαχειριστεί τη γονιμότητά του ανεξάρτητα από το εισόδημα, την οικογενειακή κατάσταση, τη φυλή, την εθνικότητα, τον σεξουαλικό προσανατολισμό, την ηλικία, την εθνική προέλευση ή την κατοικία

Πιστεύουν ότι ο σεβασμός και η αξία για την ποικιλομορφία σε όλες τις πτυχές της οργάνωσής είναι ουσιώδεις για την ευημερία. Πιστεύουν ότι η αναπαραγωγική αυτοδιάθεση πρέπει να είναι εθελοντική και να διατηρηθεί το δικαίωμα του ατόμου στην ιδιωτική ζωή. Συμβάλλουν στην ενίσχυση της ποιότητας ζωής και των ισχυρών οικογενειακών σχέσεων.

3.7 RAINN

Η RAINN είναι η μεγαλύτερη αντι-σεξουαλική οργάνωση. Λειτουργεί σε συνεργασία με περισσότερους από 1000 τοπικούς φορείς παροχής σεξουαλικών υπηρεσιών. Η υπηρεσία RAINN παρέχει επίσης προγράμματα για την πρόληψη της σεξουαλικής βίας, την παροχή βοήθειας στα θύματα και τη διασφάλιση της προσαγωγής των δραστών στη δικαιοσύνη.

3.8 ΔΙΑΣΗΜΕΣ ΔΡΑΣΕΙΣ ΑΚΤΙΒΙΣΤΩΝ

Στις μέρες μας, πολλοί είναι οι άνθρωποι οι οποίοι καταφεύγουν στον ακτιβισμό, για να βελτιώσουν διάφορες πτυχές της κοινωνίας και της ζωής. Η παρακάτω δράση έγινε από άτομα τα οποία δε δίστασαν να αντιταχθούν ενεργά στην παραβίαση των δικαιωμάτων των ανθρώπων.

Οι ακτιβιστικές δράσεις δεν έχουν όμως πάντα το επιθυμητό αποτέλεσμα. Ωστόσο, κάθε ακτιβιστής ο οποίος είναι έτοιμος να προασπίσει τα πιστεύω και τη ζωή των ανθρώπων γύρω του, ξέρει πως μια πράξη δε στοχεύει στην άμεση αλλαγή. Είναι όμως ένα σύμβολο και βλέπουμε πως μετρά η βασική αρχή: αν ο καθένας, λίγο-λίγο, σηκώνει το κεφάλι και λέει πως αυτή η αδικία πρέπει να σταματήσει, τότε με προσπάθεια και ομαδική δουλειά θα πετύχουμε συλλογικά το στόχο μας.

Δράσεις ακτιβιστών για το κλείσιμο του Γκουαντάναμο

Ακτιβιστές της Διεθνούς Αμνηστίας Γαλλίας τύλιξαν με πορτοκαλί μουςαμά αντίγραφο του Αγάλματος της Ελευθερίας που βρίσκεται στις όχθες του

Σηκουάνα στο Παρίσι, ζητώντας το κλείσιμο της φυλακής του Γκουαντάναμο, η οποία άρχισε να λειτουργεί πριν από δέκα χρόνια.

Πολλά μέλη της οργάνωσης φορώντας τις πορτοκαλί φόρμες των κρατουμένων στην αμερικανική φυλακή και μαύρες κουκούλες φωτογραφήθηκαν κρατώντας πανό το οποίο έγραφε: «Γκουαντάναμο δέκα χρόνια, αρκετά!».

«Εδώ και δέκα χρόνια, οι Ηνωμένες Πολιτείες παραβιάζουν τα ανθρώπινα δικαιώματα. Αυτή η πράξη δείχνει πως οι ΗΠΑ γυρνούν την πλάτη στη δικαιοσύνη, στα ανθρώπινα δικαιώματα», τόνισε η Ζενεβιέβ Γκαριγκό, πρόεδρος της Διεθνούς Αμνηστίας Γαλλίας.

«Ο πρόεδρος Ομπάμα είχε δεσμευτεί να κλείσει το Γκουαντάναμο στις αρχές του 2010, αλλά δεν το έχει κάνει και σήμερα κρατούνται σε αυτήν την φυλακή 170 άνθρωποι, το ένα τρίτο των οποίων δεν το βαραίνει καμιά κατηγορία», επισήμανε η ίδια.

«Ζητούμε το κλείσιμο του Γκουαντάναμο, καθώς και τη διεξαγωγή ερευνών για τους δημιουργούς αυτού του συστήματος και για τις παραβιάσεις που υπάρχει κίνδυνος να παραμείνουν ατιμώρητες, όπως αυθαίρετη κράτηση, κράτηση επ'άοριστον χωρίς δίκη, χρήση βασανιστηρίων, παράνομη μεταφορά κρατουμένων», κατέληξε η Γκαριγκό.

3.9 ACTIONAID

Η ActionAid ξεκίνησε από τη Μεγάλη Βρετανία, στις αρχές της δεκαετίας του '70, ως μια καθαρά φιλανθρωπική οργάνωση, με 88 υποστηρικτές που έγιναν ανάδοχοι σε 88 παιδιά στην Ινδία και την Κένυα. Τα τοπικά γραφεία της ActionAid στη Μεγάλη Βρετανία, την Ελλάδα, την Ιταλία, την Ιρλανδία, τις ΗΠΑ, τη Βραζιλία και σε στενή συνεργασία με την Ισπανία αποτέλεσαν τα ιδρυτικά μέλη της ActionAid International. Η ActionAid έχει έδρα το Γιοχάνεσμπουργκ στη Νότια Αφρική και διοικείται από Διεθνές Διοικητικό Συμβούλιο.

Η ActionAid συνεργάζεται με περισσότερες από 2.000 τοπικές οργανώσεις και ομάδες που εργάζονται για την καταπολέμηση του HIV/AIDS, την υπεράσπιση των δικαιωμάτων των γυναικών, καθώς και το δικαίωμα στην εκπαίδευση, την τροφή, το νερό, την υγεία, την ισότιμη εργασία. Επίσης, από

τα 2.500 στελέχη της οργάνωσης το 89% προέρχεται από χώρες του αναπτυσσόμενου κόσμου.

Αρχικά, η δουλειά της επικεντρώθηκε στην παροχή υλικής βοήθειας, όπως νερό, τροφή και είδη πρώτης ανάγκης, καθώς και στην εξασφάλιση εκπαίδευσης για τα παιδιά. Στην πορεία έγινε φανερό ότι το να παρέχει μόνο είδη πρώτης ανάγκης ανακουφίζει το πρόβλημα μόνο προσωρινά, ενώ δεν αντιμετωπίζει τις πραγματικές αιτίες της φτώχειας, που είναι η άνιση κατανομή δύναμης και πόρων.

Γι' αυτό διέυρνε το πεδίο δράσης της σε διεθνές επίπεδο ασκώντας ταυτόχρονα πίεση στη διεθνή κοινότητα για την καταπολέμηση των βαθύτερων αιτιών της φτώχειας. Από το 1991 η ActionAid είναι σύμβουλος του ΟΗΕ σε θέματα παγκόσμιας ανάπτυξης. Υλοποιεί αναπτυξιακά προγράμματα και δράσεις σε περισσότερες από 40 χώρες του αναπτυσσόμενου κόσμου και δουλεύει με εκατομμύρια φτωχούς και περιθωριοποιημένους ανθρώπους σε μια κοινή προσπάθεια βελτίωσης των συνθηκών ζωής τους. Η Actionaid είναι μια διεθνής μη κερδοσκοπική, μη κυβερνητική οργάνωση, που με σκληρή προσπάθεια και αγώνα έχει βοηθήσει αμέτρητους ανθρώπους, συνεχίζοντας με την ελπίδα πως κάποια μέρα θα εξαλειφθεί τελείως η φτώχεια και η πείνα .

3.10 GREENPEACE

Η Greenpeace είναι μια διεθνής μη κερδοσκοπική οργάνωση που με τη δράση της αναδεικνύει τα σημαντικότερα περιβαλλοντικά προβλήματα και προωθεί αποτελεσματικές λύσεις για ένα πράσινο και ειρηνικό μέλλον.

Η ΜΚΟ "Greenpeace" ανά τα χρόνια λειτουργίας της έχει εφαρμόσει ποικιλία και ποικίλες μεθόδους για να πετύχει αυτό το στόχο, να εξασφαλίσει ένα υγιεινό και πράσινο μέλλον για τον πλανήτη. Τα παρακάτω εξηγούν ακριβώς αυτές τις μεθόδους.

- Έρευνα των αιτιών των περιβαλλοντικών προβλημάτων.
- Έκθεση επί της διεθνούς κοινότητας και αντιμετώπιση των προβλημάτων του περιβάλλοντος.
- Άσκηση πίεσης σε όσους είναι ικανοί να επηρεάσουν τα περιβαλλοντικά θέματα προς το καλύτερο.
- Διεθνής κλήση στα άτομα τα οποία έχουν την οικονομική και πολιτική δύναμη να επηρεάσουν θετικά την κατάσταση.
- Προώθηση οικολογικά υπεύθυνων και κοινωνικά δίκαιων λύσεων που θέτουν τις βάσεις για ένα καλύτερο μέλλον για την τωρινή και τις επόμενες γενιές.
- Ενθάρρυνση, ακόμα και του απλού πολίτη, μέσα από εκστρατείες ενημέρωσης να είναι προσεκτικός και υπεύθυνος όσον αφορά τις δραστηριότητές του, συναρτήσει του περιβάλλοντος.

Οι αρχές της Greenpeace

Αρχικά, πιθανώς το σημαντικότερο χαρακτηριστικό της δράσης της Greenpeace είναι η δυναμική και ειρηνική αντιπαράθεση. Με άλλα λόγια, η ειρηνική δράση είναι το κεντρικό χαρακτηριστικό της Greenpeace. Αυτό το γεγονός αντικατοπτρίζεται πλήρως και στην ιδεολογία και στις μέχρι τώρα πράξεις των μελών της Greenpeace, τα οποία στο θέμα της προστασίας του περιβάλλοντος δηλώνουν πως δε διστάζουν να έρθουν σε ειρηνική, μη-βίαιη αντιπαράθεση με όσους θέτουν σε κίνδυνο το περιβάλλον. Παράλληλα, η Greenpeace δηλώνει κατηγορηματικά ότι η βία σε οποιαδήποτε μορφή της είναι εσφαλμένη επιλογή και δεν έχει κανένα ουσιαστικό ή θεμιτό αποτέλεσμα. Για το λόγο αυτό η ΜΚΟ αποθαρρύνει κάθε μορφή βίαιης εκδήλωσης από μέρους των μελών, της κάτι που εκφράζεται και στην εκπαίδευση των ακτιβιστών της στην αρχή της Μη-Βίαιης Άμεσης Δράσης.

Η επόμενη χαρακτηριστική αρχή της Greenpeace, μία αρχή που διέπει κάθε σωστή και αυτοσεβούμενη ΜΚΟ, είναι η ηθική και οικονομική ανεξαρτησία του οργανισμού. Η Greenpeace υποστηρίζεται οικονομικά αποκλειστικά και μόνο από πολίτες, είτε μέλη της οργάνωσης είτε άτομα που επιθυμούν να συνεισφέρουν. Σύμφωνα με τη ΜΚΟ, η οικονομική ανεξαρτησία από πολιτικά κόμματα και κυβερνήσεις αποσκοπεί στη διατήρηση της αγνότητας του στόχου της οργάνωσης. Επιπλέον, η Greenpeace έχει τη δυνατότητα να αντιμετωπίζει με θάρρος τα περιβαλλοντικά προβλήματα χάρη στην ηθική και οικονομική της ανεξαρτησία. Το γεγονός αυτό, αν μη τι άλλο, δίνει τη δυνατότητα στην οργάνωση να πράττει χωρίς περιορισμούς από συμφέροντα χορηγών, καθώς και να εκφράζει ελεύθερα την άποψή της. Τέλος, για περαιτέρω σιγουριά και αξιοπιστία, η Greenpeace επιβεβαιώνει την προέλευση της χρηματοδότησης και δημοσιεύει τον ετήσιο απολογισμό της στην ιστοσελίδα της.

Η τελευταία χαρακτηριστική αξία της Greenpeace αποτελεί η δύναμη που παίρνει από την κοινή δράση: Η ΜΚΟ δηλώνει πως οι δυνατότητές της και η “δύναμή” της προέρχονται από τα εκατομμύρια ανθρώπων, που υποστηρίζουν και συμμετέχουν ενεργά στη δράση της. Παράλληλα η οργάνωση πιστεύει πως το μέλλον του πλανήτη εξαρτάται από τα εκατομμύρια των ανθρώπων σε όλο τον κόσμο που μοιράζονται τις ίδιες ανησυχίες για το περιβάλλον. Ξεκινώντας από μια μικρή παρέα από ενθουσιώδεις ανθρώπους που πήραν την πρωτοβουλία να δράσουν, η Greenpeace έχει γιγαντωθεί σε μια οργάνωση που συναντά τις οικολογικές προκλήσεις του 21ου αιώνα. Τέλος, ένα μήνυμα από την οργάνωση: “Ενθαρρύνουμε όσους μπορούν και θέλουν μέσα από την ενεργό δράση να βοηθήσουν στην εξασφάλιση ενός καλύτερου μέλλοντος για τον πλανήτη μας. Μαζί μπορούμε να φέρουμε την αλλαγή.”

3.11 WWF

Το Παγκόσμιο Ταμείο για τη Φύση (World Wide Fund for Nature ή World Wildlife Fund), ή WWF όπως είναι γνωστό, είναι διεθνής μη κυβερνητικός οργανισμός για τη διατήρηση, έρευνα και αποκατάσταση του περιβάλλοντος και τα δικαιώματα των ζώων. Είναι ο μεγαλύτερος οργανισμός προστασίας και αποκατάστασης του περιβάλλοντος, με περισσότερα από 5 εκατομμύρια μέλη παγκοσμίως, με παρουσία σε περισσότερες από 90 χώρες και υποστηρίζοντας προγράμματα διατήρησης και αποκατάστασης του περιβάλλοντος σε ολόκληρο τον κόσμο. Αποτελεί επίσης φιλανθρωπία, με περίπου το 9% της χρηματοδότησής του να προέρχεται από εθελοντικές δωρεές από ιδιώτες και επιχειρήσεις.

Το WWF έχει βάλει σαν σκοπό του «να σταματήσει και να αντιστρέψει την καταστροφή του περιβάλλοντός μας». Σήμερα, μεγάλο μέρος από την προσπάθειά του επικεντρώνεται στη διατήρηση των τριών βιωμάτων που περιλαμβάνουν το μεγαλύτερο μέρος της παγκόσμιας βιοποικιλότητας, τα δάση, τα οικοσυστήματα γλυκού νερού, τους ωκεανούς και τις ακτές. Παράλληλα ασχολείται με την προστασία των απειλούμενων ειδών, τη μόλυνση του περιβάλλοντος και την κλιματική αλλαγή.

*«Δε θα σώσουμε όλα όσα θα θέλαμε,
αλλά θα σώσουμε πολλά περισσότερα
από ότι αν δεν προσπαθούσαμε ποτέ» –
Σερ Πήτερ Σκοτ*

Πηγή: www.wikipedia.org/gr . www.wwf.gr

WWF Ελλάς

Η αποστολή του WWF Ελλάς είναι να διατηρήσει την πλούσια βιοποικιλότητα της Ελλάδας ως αναπόσπαστο στοιχείο της Μεσογείου και να παρεμποδίσει – και μακροπρόθεσμα να αντιστρέψει – την υποβάθμιση του περιβάλλοντος, με στόχο την αρμονική συνύπαρξη ανθρώπου και φύσης.

Σήμερα, προσαρμοσμένη στις σύγχρονες απαιτήσεις, η οργάνωση χρησιμοποιεί τα εξής βασικά μέσα για να προάγει τους στόχους της:

- Υλοποίηση ερευνητικών δράσεων και προώθηση/ενίσχυση απαραίτητων δράσεων που υλοποιούνται από τρίτους
- Υλοποίηση προγραμμάτων διαχείρισης του φυσικού περιβάλλοντος
- Συνεργασίες με ΜΚΟ, φορείς του ευρύτερου δημόσιου τομέα, της τοπικής αυτοδιοίκησης και του ακαδημαϊκού χώρου
- Συνεργασίες με επιχειρήσεις
- Κατάρτιση/δημοσιοποίηση θέσεων σχετικών με την περιβαλλοντική πολιτική
- Συμμετοχή σε συλλογικά όργανα διαβούλευσης και επιτροπές/ομάδες εργασίας εμπειρογνομόνων
- Άσκηση κριτικής στις πρακτικές των φορέων του δημόσιου ή ιδιωτικού τομέα
- Υλοποίηση εκστρατειών πολιτικής πίεσης και κινητοποίησης κοινού
- Δράσεις ευαισθητοποίησης και επικοινωνίας
- Δράσεις κατάρτισης και διάχυσης της επιστημονικής γνώσης
- Δραστηριότητες περιβαλλοντικής εκπαίδευσης
- Δραστηριότητες συμμετοχής κοινού, εθελοντισμού και ενδυνάμωσης της Κοινωνίας των Πολιτών

Το WWF Ελλάς απασχολεί 60 μόνιμους συνεργάτες.

Η έδρα της οργάνωσης βρίσκεται επί του παρόντος στα γραφεία της στην Αθήνα. Ωστόσο, μόνιμες ομάδες υπάρχουν στις οικολογικά σημαντικές περιοχές της Δαδιάς, της Πρέσπας, της Βόρειας Πίνδου και της Ζακύνθου.

Στο θέμα της υλοποίησης των πολλών στόχων του οργανισμού και για την υλοποίηση της πολύπλευρης δράσης της οργάνωσης γίνεται ένας συνδυασμός της γνώσης και της εμπειρίας πολλών διαφορετικών επαγγελματιών και ειδικοτήτων: Περιβαλλοντολόγοι, βιολόγοι, δασολόγοι και νομικοί, αλλά και ειδικοί συνεργάτες από το χώρο των οικονομικών και της επικοινωνίας εργάζονται εντατικά για ένα ζωντανό πλανήτη!

Ωστόσο η οργάνωση δηλώνει πως «Οι πραγματικοί όμως άνθρωποι του WWF Ελλάς είναι αυτοί που μας υποστηρίζουν όλα αυτά τα χρόνια ηθικά, με την εθελοντική τους προσφορά ή με την οικονομική τους ενίσχυση. Είναι οι 13.000 υποστηρικτές μας και οι 800 και πλέον ενεργοί εθελοντές μας.»

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

Ο ΑΚΤΙΒΙΣΜΟΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

4.1 ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Ο ακτιβισμός στην Ελλάδα δεν αποτελεί νεοεισαχθείσα έννοια. Από τις αρχές του 1970 πολλοί έλληνες ιδιαίτερα ταξιδεύοντας στο εξωτερικό εμπνευστήκαν και ακολούθησαν τον τρόπο ζωής και την κουλτούρα είδη υπαρχόντων ακτιβιστών. Κύριο μέλημα των ακτιβιστών στην Ελλάδα είναι η δημιουργία μιας κοινωνίας ισότητας προς όλους. Κυρίως ασχολούνται με τα προβλήματα των γυναικών και των ζώων ενώ οι ακτιβιστικές οργανώσεις πλέον ασχολούνται και με τα προβλήματα των μεταναστών.

4.2 ΣΠΙΣΙΣΜΟΣ

Ο σπιτισμός ή ειδωλισμός περιλαμβάνει την ανάθεση διαφορετικών αξιών, δικαιωμάτων ή ιδιαίτερης προσοχής στα άτομα αποκλειστικά με βάση την ιδιότητα του μέλους. Ο όρος χρησιμοποιείται μερικές φορές από τους υποστηρικτές των δικαιωμάτων των ζώων, οι οποίοι υποστηρίζουν ότι ο σπιτισμός είναι μια προκατάληψη παρόμοια με εκείνη του ρατσισμού ή του σεξισμού, καθώς η θεραπεία των ατόμων βασίζεται στην ένταξη στην ομάδα και στις ηθικά άσχετες φυσικές διαφορές. Ο ισχυρισμός τους είναι ότι η ιδιότητα του μέλους δεν έχει ηθική σημασία.

Ο όρος δεν έχει χρησιμοποιηθεί ομοιόμορφα, αλλά σε γενικές γραμμές περιλαμβάνει δύο ιδέες. Συνήθως αναφέρεται στον «ανθρώπινο σπιτισμό» (ανθρώπινος εξτρεμισμός), στον αποκλεισμό όλων των μη ανθρώπινων ζώων από τα δικαιώματα, τις ελευθερίες και τις προφυλάξεις που παρέχονται στους ανθρώπους. Μπορεί επίσης να αναφερθεί στην γενικότερη ιδέα της ανάθεσης αξίας σε ένα όν και μόνο με βάση την ιδιότητα του είδους, έτσι ώστε ο "ειδικός χαρακτήρας του ανθρώπινου-χιμπατζή" να περιλαμβάνει ανθρώπους που ευνοούν δικαιώματα για χιμπατζήδες πάνω από δικαιώματα για σκύλους, λόγω ομοιότητας ανθρώπου-χιμπατζή (Ryder, 2009).

4.2.1 ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ ΤΟΥ ΟΡΟΥ

Ο όρος σπισισμός και το επιχείρημα ότι πρόκειται απλώς για προκατάληψη, εμφανίστηκαν για πρώτη φορά το 1970 σε ένα ιδιωτικά εκδομένο φυλλάδιο που έγραψε ο Βρετανός ψυχολόγος Richard D. Ryder. Ο Ryder ήταν μέλος μιας ομάδας διανοουμένων στην Οξφόρδη της Αγγλίας, την κοινοτική κοινότητα για τα δικαιώματα των ζώων, που σήμερα είναι γνωστή ως Οξφόρδης. Μία από τις δραστηριότητες της ομάδας ήταν η διανομή φυλλαδίων σχετικά με περιοχές που προκαλούν ανησυχία. Το φυλλάδιο με τίτλο "Speciesism" γράφτηκε για να διαμαρτυρηθεί ενάντια στον πειραματισμό των ζώων (Scully, 2003).

Ο Ryder ισχυρίστηκε στο φυλλάδιο ότι δεν υπάρχει μαγική ουσιώδης διαφορά μεταξύ ανθρώπων και άλλων ζώων, βιολογικώς, γιατί για το λόγο αυτό κάνουμε μια σχεδόν ολική διάκριση ηθικά; σε ένα φυσικό συνεχές, τότε θα πρέπει να είμαστε και στο ίδιο ηθικό συνεχές.

Έγραψε ότι εκείνη την εποχή στο Ηνωμένο Βασίλειο χρησιμοποιήθηκαν 5.000.000 ζώα ετησίως σε πειράματα και ότι η προσπάθεια να ωφεληθούν τα δικά μας είδη μέσω της κακομεταχείρισης των άλλων ήταν «απλά» ειδικισμός »και ως εκ τούτου είναι ένας εγωιστικός συναισθηματικός επιχείρημα και όχι αιτιολογημένο ". Ο Ryder χρησιμοποίησε τον όρο και πάλι σε ένα δοκίμιο, "Πειράματα σε ζώα", σε ζώα, άνδρες και ηθικά (1971), μια συλλογή δοκίμων για τα δικαιώματα των ζώων που επεξεργάστηκαν οι μεταπτυχιακοί φοιτητές Stanley και Roslind Godlovitch και John Harris, ο όμιλος της Οξφόρδης.

Ωστόσο, δεν υπάρχει ακόμη σαφής ορισμός ή γραμμή που να συμφωνείται από ένα σημαντικό τμήμα του κινήματος ως προς ποια είδη πρέπει να αντιμετωπίζονται εξίσου με τον άνθρωπο.

Ο όρος έγινε δημοφιλής από τον Αυστραλό φιλόσοφο Peter Singer στο βιβλίο του *Animal Liberation* (1975). Ο Singer υποστήριξε ότι ο σπισισμός παραβιάζει την αρχή της ίσης εκτίμησης των συμφερόντων. Ο Singer ισχυρίστηκε ότι, παρόλο που μπορεί να υπάρχουν διαφορές μεταξύ ανθρώπων και μη ανθρώπων, μοιράζονται την ικανότητα να υποφέρουν και πρέπει να δοθεί ίση εκτίμηση σε αυτό το πόνο. Έγινε καταχώρηση στο λεξικό της Οξφόρδης το 1985, που ορίστηκε ως «διάκριση ή εκμετάλλευση ζωικών

ειδών από ανθρώπους, με βάση την υπόθεση της ανωτερότητας της ανθρωπότητας». Το 1994, το λεξικό της Φιλοσοφίας της Οξφόρδης πρότεινε έναν ευρύτερο ορισμό: «Κατ' αναλογία με τον ρατσισμό και το σεξισμό, την ανάρμοστη στάση της άρνησης του σεβασμού στις ζωές, την αξιοπρέπεια ή τις ανάγκες άλλων ζώων εκτός του ανθρώπινου είδους». (Ryder, 2009).

Πιο πρόσφατα, οι ομάδες δικαιωμάτων των ζώων, όπως το Κίνημα για τα Δικαιώματα των Ζώων των Αγροτικών Ζώων και οι Άνθρωποι για την Ηθική Θεραπεία των Ζώων, προσπάθησαν να διαδώσουν την έννοια, προωθώντας μια Παγκόσμια Ημέρα κατά του Σπισισμού στις 5 Ιουνίου.

4.2.2 ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ ΤΟΥ ΣΠΙΣΙΣΜΟΥ

Ο σπισισμός συχνά καταδικάζεται ως το ίδιο είδος φανατισμό με το ρατσισμό ή το σεξισμό. Ο σπισισμός φέρνει την ιδέα της υπεροχής του ανθρώπου στο έπακρο, λέγοντας ότι η πιο ασήμαντη ανθρώπινη επιθυμία είναι πιο σημαντική. Συνηθέστερα, λένε ότι είναι ηθικά σωστό να ληφθεί η ανθρώπινη πλευρά όταν εξετάζεται ένα ηθικό ζήτημα. Οι άνθρωποι που αντιτίθενται στον σπισισμό λένε ότι η διαφορά των ειδών δεν είναι ηθικά σημαντική διαφορά - με τον ίδιο τρόπο που η διαφορά φυλής δεν είναι ηθικά σημαντική διαφορά μεταξύ των ανθρώπων (Barlian, 2004).

Λένε ότι ο σπισισμός ισοδυναμεί με τη θεραπεία ηθικά παρόμοιων ατόμων με ηθικά διαφορετικούς τρόπους για έναν άσχετο λόγο. Οι υποστηρικτές του σπισισμού λένε ότι υπάρχει σαφής διαφορά μεταξύ ανθρώπων και άλλων ειδών και ότι αυτή η διαφορά επηρεάζει την ηθική τους κατάσταση.

Υποστηρίζουν ότι τα ανθρώπινα όντα είναι πιο αυτογνωσμένα και πιο ικανά να επιλέξουν τη δική τους πορεία δράσης από άλλα ζώα. Αυτό, λένε, τους δίνει τη δυνατότητα να σκέφτονται και να ενεργούν ηθικά, και έτσι τους δίνει το δικαίωμα σε υψηλότερο ηθικό καθεστώς.

Αλλά το επιχείρημα ότι υπάρχουν διαφορές από ηθικής απόψεως μεταξύ ανθρώπινων ζώων και μη ανθρώπινων ζώων δεν είναι ένα είδος ειδικού

επιχειρήματος, δεδομένου ότι το επιχείρημα αφορά τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά που προβάλλονται για να δικαιολογηθεί η διαφορετική ηθική κατάσταση των ανθρώπων και των μη ανθρώπινων ζώων. Ένα επιχείρημα υπέρ του σπινισμού είναι ότι είναι βιολογικά φυσικό να αντιμετωπίζουμε ευνοϊκά το δικό μας είδος. Σχεδόν όλα τα μη ανθρώπινα ζώα αντιμετωπίζουν καλύτερα τα μέλη του δικού τους είδους από εκείνα άλλων ειδών (Scully, 2003).

Ένα κοινό θέμα στην υπεράσπιση του ειδωλισμού είναι το επιχείρημα ότι ο άνθρωπος έχει το δικαίωμα να εκμεταλλευτεί άλλα είδη για να υπερασπιστεί το δικό του. Ο φιλόσοφος Carl Cohen υποστήριξε το 1986: «Ο ειδωλισμός δεν είναι απλώς εύλογος, είναι απαραίτητος για τη σωστή συμπεριφορά, επειδή εκείνοι που δεν θα κάνουν τις ηθικά σχετικές διακρίσεις μεταξύ των ειδών είναι σχεδόν βέβαιοι, κατά συνέπεια, να καταλάβουν τις πραγματικές τους υποχρεώσεις». ο ρατσισμός και ο σεξισμός είναι λάθος επειδή δεν υπάρχουν σχετικές διαφορές μεταξύ των φύλων ή των φυλών. Μεταξύ ανθρώπων και ζώων, υποστηρίζει, υπάρχουν σημαντικές διαφορές. η άποψή του είναι ότι τα ζώα δεν πληρούν τις προϋποθέσεις για Kantian προσωπικότητα, και ως εκ τούτου δεν έχουν δικαιώματα.

Ο Nel Noddings, ο Αμερικανός φεμινίστης, έχει επικρίνει την έννοια του σπινισμού του Singer για απλοποίηση και για το γεγονός ότι δεν λαμβάνει υπόψη το πλαίσιο της προτιμήσεως των ειδών, καθώς οι έννοιες του ρατσισμού και του σεξισμού έλαβαν υπόψη το πλαίσιο της διάκρισης εις βάρος των ανθρώπων. Ο Peter Staudenmaier υποστήριξε ότι οι συγκρίσεις μεταξύ του ειδικισμού και του ρατσισμού ή του σεξισμού είναι ασήμαντες (Barlian, 2004).

Αυτό το κίνημα δεν είναι πάντα ανοικτά πολιτικό και συχνά μπορεί να επικεντρωθεί σε μεμονωμένα ζητήματα, αλλά συχνά αυτά τα ενιαία ζητήματα έχουν ένα ευρύτερο πλαίσιο που συνδέεται με την ανισότητα και τις νεοφιλελεύθερες καπιταλιστικές οικονομίες. Αυτό δεν σημαίνει ότι όλα τα ζητήματα προκαλούνται ρητώς από την οικονομική ανισότητα, καθώς άλλα ζητήματα μπορούν επίσης να προκαλέσουν προβλήματα, αλλά όλο και περισσότερο γίνεται φανερό ότι πολλά από τα προβλήματά μας προέρχονται

από την ανισότητα και την εντατικοποίησή της που προκαλείται από το καπιταλιστικό σύστημα.

Αυτή η συνειδητοποίηση έγινε πιο εμφανής όταν είδαμε την άνοδο των κινήσεων κατά του καπιταλισμού / παγκοσμιοποίησης στις αρχές της δεκαετίας του 2000, όπου πολλές ομάδες ενιαίων θεμάτων συναντήθηκαν για να αμφισβητήσουν το οικονομικό σύστημα. Πιο πρόσφατα οι εκστρατείες της Wall Street (αν και όχι αποφασιστικά αντικαπιταλιστικές) αμφισβητούν επίσης τις θεμελιώδεις ανισότητες που δημιουργούνται από το σημερινό οικονομικό σύστημα και τη μαζική συγκέντρωση του πλούτου στα χέρια των λίγων.

Υπάρχει ένα τεράστιο ποσό ακτιβισμού που συμβαίνει παγκοσμίως και γύρω από πολλά θέματα, που παλεύουν ενάντια στην καταπίεση και την αδικία σε τοπικό, διεθνές και παγκόσμιο επίπεδο. Όλο και περισσότερο, αυτά τα κινήματα και τα άτομα κάνουν συνδέσμους μεταξύ τους, όπως έχει διαπιστωθεί στα αντικαπιταλιστικά / παγκοσμιοποιητικά και άλλα κινήματα που αισθάνονται κοινό. Αυτά τα κινήματα έχουν επιτυχίες και αποτυχίες σε αυτό που θέλουν να αλλάξουν, αλλά αυτό που μπορούμε να είμαστε σίγουροι είναι ότι αν δεν υπήρχαν τότε σίγουρα δεν θα υπήρχαν επιτυχίες.

Μια άλλη κριτική βασίζεται στη διάκριση ανάμεσα στα απαιτητικά δικαιώματα που κάποιος θέλει και στην τοποθέτηση σε εκείνα που μπορεί να μην θέλουν. Πολλοί άνθρωποι που είναι πλέον άνω των 18 ετών αλλά θυμούνται την εποχή τους ως ανήλικοι ως μια εποχή κατά την οποία τα δικαιώματα των παιδιών τους φέρονται ότι νομιμοποιούν τα βασανιστήρια αμφισβητούν αν τα δικαιώματα των ζώων κάνουν τα ζώα κακό, ειδικά επειδή τα ζώα δεν μπορούν ούτε να πούμε τι θεωρούν τρομακτικό (Scully, 2003).

Γίνεται διάκριση μεταξύ ανθρώπων που έχουν αρνηθεί εξωγενώς τη δυνατότητά τους να πούμε τι σκέφτονται με όρια ηλικίας 18 ετών, ψυχιατρικές διαγνώσεις βασισμένες σε υποθέσεις συγκεκριμένων τομέων ή άλλους κατασκευασμένους νόμους αφενός, και περιθωριακές περιπτώσεις ανθρώπων που είναι εγγενώς ανίκανοι να αντιληφθούν την κατάστασή τους από την άλλη. Ο πρώτος θεωρείται συγκρίσιμος με τον ρατσισμό και το σεξισμό, ο τελευταίος θεωρείται συγκρίσιμος με τα ζώα. Αυτό επεκτείνεται στην αμφισβήτηση και την απόρριψη του ίδιου του ορισμού της «σκληρής σκληρότητας» (Scully, 2003).

Ένα παράδειγμα που έχει επισημανθεί είναι ότι επειδή δεν γνωρίζουμε εάν τα ζώα γνωρίζουν ή όχι το θάνατο, όλοι οι ηθικοί προβληματισμοί σχετικά με την κατάργηση των ζώων υποβαθμίζονται. Οι υποστηρικτές αυτού του τρόπου μερικής αποδοχής του ειδικισμού γενικά δεν συνυπολογίζονται σε επιχειρήματα σχετικά με υποτιθέμενους εξωθαλισμούς ή άλλα επιχειρήματα νομιμοποίησης τύπου και δεν έχουν κανένα πρόβλημα με την αποδοχή πιθανών μελλοντικών συναντήσεων με εξωγήινη νοημοσύνη ή τεχνητή νοημοσύνη ως ισάξια (Ryder, 2009).

Ο Ayn Rand υποστηρίζει ότι οι άνθρωποι είναι τα μόνα όντα που έχουν ένα ηθικό σύστημα. Υποστήριξε ότι οι άνθρωποι είναι το μοναδικό είδος που δικαιούται δικαιώματα. Ο Ράνιανς φιλόσοφος Leonard Peikoff υποστήριξε: «Από τη φύση του και από το ζωικό βασίλειο, η ζωή επιβιώνει με τη σίτιση της ζωής» Η απαίτηση του ανθρώπου να αναβάλει τα «δικαιώματα» άλλων ειδών είναι να στερήσει τον άνθρωπο από το δικαίωμα στη ζωή. άλλος, δηλαδή αλτρουισμός, τρελός » (Barlian, 2004).

Ο βρετανός φιλόσοφος Ρότζερ Σκρούτον θεωρεί την εμφάνιση του κινήματος των δικαιωμάτων των ζώων και του κινήματος αυτού ως "την πιο παράξενη πολιτισμική μετατόπιση μέσα στην φιλελεύθερη κοσμοθεωρία", διότι η ιδέα των δικαιωμάτων και των ευθυνών είναι, όπως ισχυρίζεται, διακριτή στην ανθρώπινη κατάσταση και δεν έχει νόημα να τα διαδώσουμε πέρα από το δικό μας είδος (Ryder, 2009).

Ο Scruton ισχυρίζεται ότι εάν τα ζώα έχουν δικαιώματα, τότε έχουν και καθήκοντα, τα οποία τα ζώα θα παραβιάζονταν συνήθως, με σχεδόν όλους τους «συνηθισμένους νόμους» και τα αρπακτικά ζώα όπως οι αλεπούδες, οι λύκοι και οι φάλαινες δολοφόνων, θα πρέπει να είναι μόνιμα κλειδωμένο. Κατηγορεί τους υπερασπιστές του "ειδικού" ανθρωπομορφισμού, που προσδίδουν χαρακτηριστικά σε ζώα που είναι, όπως λέει ο Beatrix Potter, όπου "μόνο ο άνθρωπος είναι κακός". Είναι, λέει, μια φαντασία, ένας κόσμος διαφυγής (Ryder, 2009).

4.3 ΑΚΤΙΒΙΣΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ: ΤΟ ΜΕΤΩΠΟ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗΣ ΤΩΝ ΖΩΩΝ (ΑΝΤΙΣΠΙΣΙΣΤΙΚΗ ΔΡΑΣΗ)

Το Μέτωπο της Απελευθέρωσης των Ζώων (Animal Liberation Front) είναι ένα ανοιχτό σύνολο από ανθρώπους, συνήθως άγνωστους μεταξύ τους, που διεξάγει ενέργειες άμεσης δράσης ενάντια στην κακοποίηση των ζώων, υπό την μορφή διάσωσης ζώων που υποφέρουν και πρόκλησης οικονομικών ζημιών σε όσους εκμεταλλεύονται ζώα, κυρίως μέσα από βανδαλισμούς και καταστροφή ιδιοκτησίας.

Ο βραχυπρόθεσμος στόχος του ALF είναι να διασώσει όσο περισσότερα ζώα γίνεται και να διακόψει άμεσα κάθε κακοποίηση ζώου. Ο μακροπρόθεσμος στόχος του είναι το τέλος κάθε ζωικής κακοποίησης, οδηγώντας τις εταιρίες που επωφελούνται από αυτό σε χρεοκοπία. Πρόκειται για μια μη-βίαιη εκστρατεία, όπου οι ακτιβιστές παίρνουν κάθε προφύλαξη προκειμένου να μη πληγωθεί κανένα ζώο (ανθρώπινο ή όχι). Μιας και οι ενέργειες του ALF είναι ενάντια στους νόμους, οι ακτιβιστές εργάζονται ανώνυμα, είτε σε μικρές ομάδες ή ατομικά, και δεν υπάρχει καμία κεντρική οργάνωση ή συντονισμός.

Το κίνημα της απελευθέρωσης των ζώων είναι ένα δίκτυο από αυτόνομους πυρήνες ανθρώπων που εσκεμμένα παραβιάζουν τον νόμο για να ελευθερώσουν ζώα από την αιχμαλωσία και τη φρίκη της εκμετάλλευσης. Καθώς οι ακτιβιστές ενός πυρήνα δεν γνωρίζουν αυτούς ενός άλλου, η μη-ιεραρχική δομή και η ανωνυμία εμποδίζει τις αρχές από το να διαλύσουν την οργάνωση. Οι ακτιβιστές της απελευθέρωσης των ζώων εισβάλλουν σε κτίρια, φάρμες, εργαστήρια, με σκοπό να αφήσουν ελεύθερα ή να διασώσουν ζώα. Επίσης προβαίνουν σε καταστροφές ιδιοκτησίας ώστε να παρεμποδίσουν την περαιτέρω εκμετάλλευση ζώων, αλλά και για να προκαλέσουν οικονομική ζημιά στις εταιρίες εκμετάλλευσης. Οι δράσεις τους έχουν χτυπήσει πολλά εργαστήρια, κάποια από αυτά έχουν κλείσει για πάντα, ενώ έχουν εμποδίσει κάποια άλλα να εδραιωθούν από φόβο μιας επαπειλούμενης επίθεσης(<https://antispe.squat.gr>).

4.4 ΑΚΤΙΒΙΣΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ «ΑΡΡΩΣΤΙΑ ΤΟΥ ΚΡΕΑΤΟΣ»

Οι Anonymous for the Voiceless είναι μια οργάνωση για τα δικαιώματα των ζώων που ειδικεύεται στον ακτιβισμό του δρόμου» λέει η Ντέμι. «Ιδρύθηκε στην Αυστραλία τον Απρίλιο του 2016 από τον Πολ Μπασίρ και την Ασάλ Αλαμντάρι και εξαπλώθηκε ραγδαία μέσα σε έναν μόνο χρόνο. Ήδη μετράει συμμετοχές σε 200 χώρες παγκοσμίως. Ο στόχος της είναι πολύ αποτελεσματικές ειρηνικές δημόσιες δράσεις με προβολή βίντεο, χρησιμοποιώντας παγκόσμια εικονογραφημένα πρακτικά πρότυπα για το τι βιώνουν τα ζώα "φάρμας" κάθε δευτερόλεπτο, κάθε μέρα. Εξοπλίζουν πλήρως το κοινό με όλες τις πληροφορίες που χρειάζονται για τη μετάβαση σε έναν ολικό φυτοφαγικό τρόπο ζωής.

4.5 ΑΚΤΙΒΙΣΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ 269 LIFE GREECE

Τον Φεβρουάριο του 2014, ξεκίνησε να δραστηριοποιείται το κίνημα 269life στην Αθήνα, από άτομα τα οποία διακατέχονται από το όραμα της ολικής απελευθέρωσης των ζώων.

Η κατευθυντήρια αρχή του κινήματός μας είναι η ανυποχώρητη απαίτηση για την απελευθέρωση των ζώων. Δεν υπάρχει κλουβί αρκετά μεγάλο, ούτε λεπίδα αρκετά αιχμηρή που να μπορεί να δικαιολογήσει οποιαδήποτε βιομηχανία εκμετάλλευσης ζώων.

Είναι μια απαραίτητη προσδοκία που έχουμε ως είδος, εξελισσόμενοι πέρα από την ψεύτικη ιδεολογία ότι ο άνθρωπος είναι διαφορετικό και ανώτερο είδος σε σχέση με τα άλλα ζώα σε αυτόν τον πλανήτη. Η εκμετάλλευση των άλλων ζώων από το είδος μας είναι σε πλήρη αντίθεση με τον τρόπο που αντιλαμβανόμαστε τον εαυτό μας – ως μέρος μιας προοδευτικής, δίκαιης και ηθικής κοινωνία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5 ΈΡΕΥΝΑ

Στα πλαίσια εκπόνησης της πτυχιακής εργασίας κρίθηκε σκόπιμη η λήψη δυο συνεντεύξεων από δυο μέλοι ακτιβιστικών οργάνωσεων..

Η πρώτη συνέντευξη λήφθηκε από ένα μέλος της ακτιβιστικής οργάνωσης «Μέτωπο της Απελευθέρωσης των Ζώων (Animal Liberation Front)»

Για την πραγματοποίηση της συνέντευξης εστάλη σχετική αίτηση στο ηλεκτρονικό ταχυδρομείο της οργάνωσης με τα στοιχεία της ερευνήτριας και ένα μέλος επικοινωνήσε μαζί της. Η συνέντευξη πραγματοποιήθηκε τηλεφωνικά στις 15/5/2018 και παρατίθεται στη συνέχεια.

Ερευνήτρια: πόσα χρόνια είστε μέσο της οργάνωσης ;

Άγγελος Γ. : τα τελευταία 2

Ερευνήτρια: τι σας ώθησε στο να ασχοληθείτε με μια ακτιβιστική οργάνωση

Άγγελος Γ. : νομίζω ότι είναι χρέος όλων μας να ασχολούμαστε. Εγώ προσωπικά νιώθω ολοκληρωμένος

Ερευνήτρια: στην ακτιβιστική οργάνωση που είστε μέλος με τι ακριβώς ασχολείστε ;

Άγγελος Γ. : σκοπός μου είναι να ευαισθητοποιώ τους ανθρώπους στο θέμα το ζώων. Θα πρέπει να καταλάβουμε όλοι ότι τα ζώα είναι ανεξάρτητες προσωπικότητες και πρέπει να δρουν με τη δική τους βούληση.

Ερευνήτρια: θεωρείτε ότι η σύγχρονη κοινωνία δεν είναι αρκετά ενημερωμένη;

Άγγελος Γ. : ειδικά η ελληνική όχι καθόλου.

Ερευνήτρια: γιατί το πιστεύετε αυτό;

Άγγελος Γ. : στην Ελλάδα είμαστε σε όλα πίσω. Εγώ προσπαθώ για παράδειγμα να μάθω στον κόσμο να μην τρώει κρέας. Είναι επιβλαβής και μακάριος τρόπος σίτισης. Εγώ ξεκίνησα από χορτοφάγος και στη συνέχεια έγινα βίγκαν. Είναι άθλιες οι συνθήκες συλλογής του γάλακτος. Χρειάζεται ένας βιασμός ενός ζώου για να του πάρουμε το γάλα. Αυτό δεν το καταλαβαίνουν οι έλληνες πολίτες. Στο εξωτερικό είναι πιο ενημερωμένοι και πιο

ευαισθητοποιημένοι. Έχω ταξιδέψει αρκετά και έχω δει ότι σέβονται τα ζώα πιο πολύ από εμάς. Εμείς ακόμα θεωρούμε ότι τα ζώα είναι εδώ για να μας υπηρετούν. Δεν είναι έτσι όμως. Δεν είμαστε οι άρχοντες του πλανήτη. Είμαστε ένα κομμάτι από μια αλυσίδα ζωής. Όταν σπάμε άλλα κομμάτια της αλυσίδας κάποια στιγμή θα βρεθούμε και εμείς στο κενό.

Ερευνήτρια: Μάλιστα οι εκστρατείες σας αφορούν αυτή τη λογική.

Άγγελος Γ. : και όχι μόνο, μου είναι πολύ δύσκολο να δεχτώ ότι εν έτη 2018 υπάρχουν ελληνικά; Χωριά και νησιά στα οποία χρησιμοποιούνται τα γαϊδουράκια είτε για να μεταφέρουν ανθρώπους είτε εμπορεύματα. Για μένα αυτό είναι ανεπίτρεπτο. Ακόμα σε πολλά νησιά αυτό θεωρείται τουριστική ατραξιόν. Φαντασθείτε ένα μέρος στο οποίο οι άνθρωποι θα ήταν η τουριστική ατραξιόν και θα καβάλαγαν άλλους ανθρώπους στην πλάτη όλη μέρα χωρίς νερό. Θα γινόταν σάλος από τις ανθρωπιστικές οργανώσεις και τα κανάλια.

Ερευνήτρια: και πως πιστεύεται ότι μπορεί αλλάξει η νοοτροπία του κόσμου;

Άγγελος Γ. : Μέσα από την ενημέρωση. Ένα απλό παράδειγμα βιασμού της φύσης είναι η συλλογή του μελιού. Το μέλη αποτελεί ένα προϊόν το οποίο δεν είναι δικό μας. Σκέφτηκε ποτέ κανείς γιατί οι μέλισσες τσιμπάνε αν πλησιάσουμε το μελίσσι. Τσιμπάνε για να αμυνθούν, γιατί πάμε να τους πάρουμε κάτι που είναι δικό τους και όχι δικό μας, έτσι θα κάναμε και εμείς αν έμπαινε κάποιος με τη βία στο σπίτι μας.

Ερευνήτρια: δηλαδή θα πρέπει κατά τη γνώμη σας να μην κυκλοφορεί κανένα προϊόν ζωικής προελεύσεως;

Άγγελος Γ. : φυσικά η φύση με έχει παρέχει μια πληθώρα εναλλακτικών επιλογών που είναι και ποιο υγιεινές και πιο εύγευστες.

Ερευνήτρια: τι θα θέλετε να πείτε σε αυτούς που κατακρίνουν τις σκέψεις και τις στάσεις σας;

Άγγελος Γ. : έχουμε δεχτεί άπειρη κριτική. Προφανώς δε μας ενοχλεί αυτό. Εμείς το μόνο που ζητάμε από τον κόσμο είναι να μας ακούει. Αν κάποιος έχει τα δικά του επιχειρήματα είμαστε στη διάθεση

του για ανοιχτό ή κλειστό διάλογο ώστε να μπορέσει εκφράσει τις απόψεις του και να ενημερωθεί από εμάς.

Ο ακτιβισμός αμφισβητεί συχνά την τρέχουσα κυρίαρχη ιδεολογία ή οδηγείται από αρχές που αντισταθμίζουν τα αρνητικά της αποτελέσματα. Αυτό καθιστά πολύ σημαντική τη δημιουργία μόνιμου πολιτισμού, καθώς τα εμπόδια που αντιμετωπίζουμε συχνά προστατεύουν τα συμφέροντα και τις ανάγκες του κυρίαρχου καπιταλιστικού συστήματος και της κυβερνητικής ελίτ. Αυτά τα συμφέροντα πρέπει να αμφισβητηθούν για να συμβεί η αλλαγή και ο ακτιβισμός είναι ένας τρόπος για να γίνει αυτό.

Έχουμε συνεχώς ενημερωθεί ότι χρειαζόμαστε ανάπτυξη και ότι η ανάπτυξη μας ωφελεί, αλλά στην πραγματικότητα η ανάπτυξη ωφέλησε δυσανάλογα τις κυβερνώνες ελίτ και τις επιχειρήσεις τους. Από τη δεκαετία του '70, δεν παρατηρήσαμε αύξηση των μισθών σε πραγματικό χρόνο και εργαζόμαστε περισσότερο ώρες και οι δύο γονείς πρέπει συχνά να εργάζονται. Πράγματι, η ιδιωτικοποίηση των πιο σημαντικών πόρων μας οδήγησε στο κόστος των τροφίμων, της ενέργειας και των μεταφορών, τα οποία είναι τα βασικά που πρέπει να επιβιώσουμε. Αυτό είναι μόνο σε προνομιούχες χώρες. Άλλα μέρη του κόσμου έχουν δει τεράστιες κοινωνικές και περιβαλλοντικές καταστροφές που προκλήθηκαν από την αδυσώπητη επιδίωξη της ανάπτυξης. Θα ήταν άδικο να πούμε ότι αυτή η ανάπτυξη δεν έχει επίσης αγοράσει μαζί της οφέλη για πολλούς ανθρώπους, αλλά συχνά με το κόστος άλλων και του περιβάλλοντος. Ακόμη και αν αυτή η ανάπτυξη δεν είχε ως αποτέλεσμα τεράστια ανισότητα, θα εξακολουθούσε να είναι μη βιώσιμη καθώς έχουμε μόνο ένα πλανήτη και ένα πετρέλαιο αποθέματα ενός πλανήτη.

Η μάχη για μια μόνιμη κουλτούρα δεν πρόκειται να είναι εύκολη, καθώς δεν μπορούμε να έχουμε μια μόνιμη κουλτούρα χωρίς αναδιανομή του πλούτου και των πόρων. Αυτό δεν θα επιτευχθεί με μικρές παραχωρήσεις, καθώς πρέπει να υπάρξει θεμελιώδης απομάκρυνση από τη δυναμική του καπιταλισμού και την

ατελείωτη προσπάθειά του για ανάπτυξη μέσω του μαζικού καταναλωτισμού. Είναι απολύτως ζωτικής σημασίας να αλλάξει κάτι τέτοιο, διότι αποτελεί το βασικό εμπόδιο για ένα πιο βιώσιμο και δίκαιο μέλλον. Δεν θέλουμε απλώς μια οικονομική αχαλίνωτη ανάπτυξη, αλλά την ανάπτυξη βιώσιμων τρόπων ζωής, την ανάπτυξη της ευημερίας των ανθρώπων, την ανάπτυξη στις κοινότητες, την ανάπτυξη της ισότητας και την ανάπτυξη της ουσιαστικής εργασίας. Η λίστα συνεχίζεται.

Ερευνήτρια: σας ευχαριστώ πάρα πολύ για το χρόνο σας και την ειλικρινή σας διάθεση να συμμετάσχετε στην έρευνα μου

Άγγελος Γ. : και εγώ σας ευχαριστώ που με ακούσατε.

Η δεύτερη συνέντευξη λήφθηκε από το από ένα μέλος της ακτιβιστικής οργάνωσης 269 LIFE GREECE.

Για την πραγματοποίηση της συνέντευξης εστάλη σχετική αίτηση στο ηλεκτρονικό ταχυδρομείο της οργάνωσης με τα στοιχεία της ερευνήτριας και ένα μέλος επικοινωνήσε μαζί της. Η συνέντευξη πραγματοποιήθηκε τηλεφωνικά στις 19/5/2018 και παρατίθεται στη συνέχεια.

Ερευνήτρια: πόσα χρόνια είστε μέσο της οργάνωσης ;

Αντώνης Κ.: είμαι στην οργάνωση 4 χρόνια.

Ερευνήτρια: τι σας ώθησε στο να ασχοληθείτε με μια ακτιβιστική οργάνωση

Αντώνης Κ.: νομίζω ότι όλοι πρέπει να ασχολούμαστε. Εγώ ασχολούμαι πολλά χρόνια με φιλοζωικές οργανώσεις και τα τελευταία χρόνια ειδικά με την καταπάτηση της βιομηχανίας βλέπω τι τραβάνε τα ζώα για να μπορούμε εμείς να τραφούμε. Εμείς σε ένα μόνιμο πολιτισμό θα προτιμούσαμε τώρα να μην χρησιμοποιούμε τον όρο «ακτιβιστής» στην κλασική έννοια, καθώς δημιουργεί μια διαίρεση μεταξύ εκείνων που αυτοαποκαλούνται ως ακτιβιστές και εκείνων που ασκούν ακτιβισμό. Θεωρούμε ότι είναι πιο σημαντικό να εξετάσουμε τις ενέργειες που αναλαμβάνονται και όχι πώς καθορίζονται οι ίδιοι οι ίδιοι.

Ερευνήτρια: στην ακτιβιστική οργάνωση που είστε μέλος με τι ακριβώς ασχολείστε ;

Αντώνης Κ.: έχω λάβει την υποχρέωση να δημιουργώ καμπάνιες στο πλαίσιο της ενημέρωσης του κόσμου.

Είναι σημαντικό να μην πέσετε στην παγίδα της αποξένωσης κάνοντας αυτό, καθώς μπορεί να οδηγήσει σε μια αίσθηση εικονικής απληστίας ότι είστε μόνο ο φέρνοντας την αλλαγή, σε συνδυασμό με την απομάκρυνση του εαυτού σας από τον ευρύτερο πληθυσμό και επίσης αποξενώνοντας εκείνους που μπορεί να είναι υποστηρικτική. Όταν βλέπετε ή σκέπτεστε να εμπλακείτε σε ακτιβισμό, πληρώνετε για να είστε ρεαλιστές σχετικά με αυτό που ελπίζετε να επιτύχετε και τι επιπτώσεις μπορεί να έχετε. Μερικές φορές, ο ακτιβισμός μπορεί να οδηγήσει σε παρερμηνείες σχετικά με την αλλαγή που μπορείτε

να βοηθήσετε να προωθηθεί, ώστε να πληρώνει για να παραμείνει στηριγμένη για το ατομικό δυναμικό που μπορεί να έχετε. Η πραγματικότητα είναι ότι ο ακτιβισμός δεν είναι για το πώς βλέπουν οι άνθρωποι ή για τα ρούχα που φορούν: το *sine qua non* του ακτιβισμού κάνει. Όταν εξετάζουμε τον ακτιβισμό σε δράση, δεν εξετάζουμε πώς ορίζονται οι ομάδες, αλλά μάλλον, τι κάνουν, καθώς αυτό είναι συχνά πολύ πιο ενημερωτικό και αποφασιστικό.

Επιπλέον, εμείς στο Μόνιμο Πολιτισμό Τώρα προσθέτουμε ότι, αν και είναι χρήσιμο να υιοθετήσετε μια ιδεολογική θέση σχετικά με το πού τοποθετείτε τον εαυτό σας μέσα στο πολιτικό τοπίο (π.χ. σοσιαλιστής, αναρχικός, κομμουνιστής κλπ.), Θα πρέπει να είστε προσεκτικοί όταν ακολουθείτε τέτοιες εννοιολογικές πλαίσια για να σας κάνουν τυφλούς σε άλλους τρόπους να δείτε τον κόσμο γύρω σας. Πράγματι, η συμμετοχή σε στείρες συζητήσεις σχετικά με τη δογματική θέση και / ή την ερμηνεία μπορεί να εμποδίσει και σε ορισμένες περιπτώσεις να αποτρέψει την εμφάνιση θετικής κοινωνικής δράσης. Σίγουρα είναι πιο παραγωγικό να δούμε τι έχουμε κοινό από αυτό που δεν κάνουμε ως βάση για κοινή δράση; Ο πραγματισμός είναι βασικός: πρέπει να ρωτήσετε τι είναι πιο σημαντικό: να συμμετάσχετε σε συζητήσεις σχετικά με τη σωστή ερμηνεία ενός τέτοιου και τέτοιου φιλόσοφου ή του ατόμου που κάθισε δίπλα σας πρόθυμος και έτοιμος να εμπλακεί σε θετική κοινωνική δράση.

Ερευνήτρια: θεωρείτε ότι η σύγχρονη κοινωνία δεν είναι αρκετά ενημερωμένη;

Αντώνης Κ.: όχι καθόλου. Αν είχε γνώση η κοινωνία θα είχαμε λύση πολλά προβλήματα που σχετίζονται με τα ζώα και με την κοινωνία.

Ο ακτιβισμός έχει τρία ξεχωριστά σκέλη που πολύ συχνά επικαλύπτονται και διασταυρώνονται μεταξύ τους.

1) Ζήτηση λύσεων στα σύγχρονα προβλήματα με τη λήψη αντιφατικών στάσεων στις πολιτικές mainstream.

Αυτός είναι ο τύπος της ακτιβιστικής εκστρατείας που περιλαμβάνει διαμαρτυρίες, απεργίες, διαδηλώσεις κλπ. Έχουν καίρια σημασία για αυτό το είδος ακτιβισμού είναι ότι είναι

καθοδηγούμενη από τη ζήτηση με στόχο την αλλαγή πολιτικής, πρακτικής ή πράξεων. Αυτό το είδος δράσης συχνά λαμβάνει τη μορφή βραχυπρόθεσμων ενεργειών, αλλά μπορεί επίσης να είναι και μακροπρόθεσμες διαρκείς εκστρατείες.

- 2) Η ανάληψη ενεργειών που εκδηλώνεται μέσω της δημιουργίας εναλλακτικών λύσεων στο κυρίαρχο σύστημα μέσω της δημιουργίας νέων τρόπων κοινωνικής συμπεριφοράς.

Το κλειδί για αυτό το είδος ακτιβισμού είναι η δημιουργία νέων δομών και εναλλακτικών λύσεων μέσα στην κοινωνία, συχνά με την ελπίδα ότι θα οδηγήσουν ως παράδειγμα που άλλοι θα μιμούνται και θα αναπτύσσονται. Συχνά ασχολείται με τρόπους διαβίωσης και κάλυψης των αναγκών των ανθρώπων, όπως η στέγαση, η διατροφή και η εκπαίδευση.

Παραδείγματα αυτού του γεγονότος θα είναι οι συνεταιρισμοί στέγασης και τροφίμων, τα κοινωνικά κέντρα, οι συνεταιρισμοί των εργαζομένων, οι νέοι ηλικιωμένοι ταξιδιώτες, οι καταλήψεις κλπ. Αυτό το είδος ακτιβισμού συχνά διεξάγεται από κολεκτίβες ανθρώπων για μεγάλα χρονικά διαστήματα, αν και αυτό δεν συμβαίνει πάντοτε. Δείτε την ενότητα *Alternative DiY* για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με αυτό το είδος ακτιβισμού.

- 3) Επαναστατικός ακτιβισμός που ασχολείται με τη θεμελιώδη αλλαγή της κοινωνίας και των μεγάλων θεσμών της.

Αυτό το είδος ακτιβισμού επιδιώκει να αλλάξει θεμελιωδώς το κυρίαρχο σύστημα σε ένα νέο τρόπο ζωής και δεν ασχολείται ιδιαίτερα με τις μεταρρυθμίσεις και τις αποσπασματικές αλλαγές μακροπρόθεσμα.

Ερευνήτρια: πως πιστεύεται ότι μπορεί αλλάξει η νοοτροπία του κόσμου;

Αντώνης Κ.: θα πρέπει να υπάρχει μια καλύτερη κοινωνία αξιών και άξιων ανθρώπων που θα πρέπει να δουλέψουν να βοηθήσουν τον κόσμο.

Ερευνήτρια: κατά τη γνώμη σας δεν πρέπει να κυκλοφορεί κανένα προϊόν ζωικής προελεύσεως;

Αντώνης Κ.: φυσικά και όχι. Μπορούμε να τραφούμε με τόσα πολλά προϊόντα που μας δίνει η φύση που δε χρειάζεται να τρώμε σάρκες.

Ερευνήτρια: τι θα θέλετε να πείτε σε αυτούς που κατακρίνουν τις σκέψεις και τις στάσεις σας;

Αντώνης Κ.: ότι όλα στηρίζονται στην άγνοια. Κρίνει αυτός που δεν ξέρει. Αυτοί που ξέρουν δεν κρίνουν. Η ζωή μας είναι μικρή και δεν μπορούμε να τη ζούμε χωρίς να υπολογίζουμε το μέλλον των παιδιών μας. Η ζωή μας είναι η στάση μας και αυτά που αφήνουμε πίσω μας. Όλοι πρέπει να αφήνουμε έργο.

"Ο ακτιβιστής είναι ειδικός ή ειδικός στην κοινωνική αλλαγή. Η σκέψη του εαυτού σας ως ακτιβιστή σημαίνει να θεωρείτε τον εαυτό σας ως προνομιούχο ή πιο προχωρημένο από άλλους στην εκτίμησή σας για την ανάγκη για κοινωνική αλλαγή, στη γνώση του τρόπου επίτευξής του και ως ηγετικό ή πρωτοπόρο στην πρακτικός αγώνας για τη δημιουργία αυτής της αλλαγής ... Ο καθορισμός των εαυτών μας ως μέσων ακτιβιστών σημαίνει να ορίσουμε τις πράξεις μας ως εκείνες που θα επιφέρουν κοινωνική αλλαγή, αγνοώντας έτσι τη δραστηριότητα χιλιάδων και χιλιάδων άλλων μη ακτιβιστών. Ο ακτιβισμός βασίζεται σε αυτή την εσφαλμένη αντίληψη ότι μόνο οι ακτιβιστές κάνουν κοινωνική αλλαγή".

Ερευνήτρια: σας ευχαριστώ πάρα πολύ για το χρόνο σας και την ειλικρινή σας διάθεση να συμμετάσχετε στην έρευνα μου

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Η βιομηχανία ακτιβισμού αποτελείται από οργανώσεις και άτομα που ασχολούνται με τον ακτιβισμό. Οι περισσότερες οργανώσεις ακτιβιστών δεν κατασκευάζουν αγαθά .

Το κοινωνικό επενδυτικό κίνημα έχει επίσης αρχίσει να χρησιμοποιεί το δίκτυο για να συγκεντρώνει και να διαδίδει δεδομένα σχετικά με την εταιρική κοινωνική ευθύνη, προκειμένου να αποτρέπει τους πιθανούς μετόχους να επενδύουν σε εταιρείες που προσβάλλουν το δημόσιο συμφέρον. Η πολιτική πίεση ασκείται σε ένα διαδικτυακό περιβάλλον μέσα από πράγματα όπως οι ειδοποιήσεις δράσης σχετικά με τα θραύσματα, τις ηλεκτρονικές αναφορές και την κινητοποίηση υποστηρικτών για συμμετοχή σε εκστρατείες ηλεκτρονικού ταχυδρομείου ή φαξ που απευθύνονται σε πολιτικούς. Παρόλο που η χρήση αυτή απορρέει από τις πιο παραδοσιακές μορφές μη ηλεκτρονικής υπεράσπισης, η ευκολία και η ταχύτητα του Διαδικτύου ενθάρρυνε τη μεγαλύτερη συμμετοχή του κοινού στην ακτιβιστική δράση.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. Schuler, D. (2008). *Liberating Voices: A Pattern Language for Communication Revolution*. Cambridge, Massachusetts: MIT Press.
2. Sliwinski, M. (2016). . Law Street.
Available at <https://lawstreetmedia.com/issues/politics/evolution-activism-streets-social-media/>
3. Schiller, Herbert I. (1996). *Information Inequality: The Deepening Social Crisis in America*. New York: Routledge,
4. Schwartz, Ed. (1996). *NetActivism: How Citizens Use the Internet*. Sebastopol, CA: O'Reilly,
5. Stoll, C. (1995). *Silicon Snake Oil: Second Thoughts on the Information Highway*. New York: Doubleday
6. Barlian, Y. M. (2004). "Speciesism as a precondition to justice", *Politics and the Life Sciences*, 23(1), March, pp. 22–33.
7. Ryder, R.D. (2009). "Speciesism," *Encyclopedia of Animal Rights and Animal Welfare*. Greenwood.
8. Scully, M. (2003). *Dominion: The Power of Man, the Suffering of Animals, and the Call to Mercy*, St. Martin's Griffin.
9. Jafari, J. (2007), *Encyclopedia of action*. Routledge Wo & Francis. Kindle Edition.
10. <https://enfo.gr/ar2955>
11. http://www.enallaktikos.gr/kg15el_politistikos-aktivismos- t58.html

12. <https://www.cnn.gr/eidhseis/tag/1197/aktivismos>

13. <https://www.amnesty.gr/activist>

14. <https://antispe.squat.gr>

15.

Πνευματικά δικαιώματα

Copyright © ΤΕΙ Δυτικής Ελλάδας. Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος. All rights reserved.

Δηλώνω ρητά ότι, σύμφωνα με το άρθρο 8 του Ν. 1599/1988 και τα άρθρα 2,4,6 παρ. 3 του Ν. 1256/1982, η παρούσα εργασία αποτελεί αποκλειστικά προϊόν προσωπικής εργασίας και δεν προσβάλλει κάθε μορφής πνευματικά δικαιώματα τρίτων και δεν είναι προϊόν μερικής ή ολικής αντιγραφής, οι πηγές δε που χρησιμοποιήθηκαν περιορίζονται στις βιβλιογραφικές αναφορές και μόνον.

Ιωάννα Καρέλη